

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 250 / IV legislatura / Període intermedi

Divendres, 8 de juliol de 1994

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMU- LACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— Llei sobre els senyals geodèsics, aprovada pel Ple del Parlament el dia 29 de juny de 1994 (DSPC-P, 94).

15543

— Llei de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, aprovada pel Ple del Parlament el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

15547

1.01.10. Normes de règim interior

— Norma especial reguladora de l'Estatut del personal al servei de la Sindicatura de Comptes, aprovada per la Comissió de Govern Interior el dia 28 de juny de 1994.

15564

1.10. Resolucions

— Resolució 162/IV del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei reguladora de la televisió local, adoptada pel Ple del Parlament el dia 29 de juny de 1994 (DSPC-P, 94).

15567

— Resolució 163/IV del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i la difusió del coneixement del llenguatge de signes, adoptada pel Ple del Parlament el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

15568

— Resolució 164/IV del Parlament de Catalunya, per la qual es designen tres vocals de la Comissió Executiva de la Junta de Museus, adoptada pel Ple del Parlament el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

15569

— Resolució 165/IV del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeixen els representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra, adoptada pel Ple del Parlament el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

15569

1.15. Mocions

— Moció 61/IV del Parlament de Catalunya, sobre el finançament de la sanitat, aprovada pel Ple del Parlament el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

15570

— Moció 62/IV del Parlament de Catalunya, sobre la política educativa, aprovada pel Ple del Parlament el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

15570

1.20. Interpel·lacions

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre el creixement de l'economia a Catalunya (Reg. 18127; BOPC, 218, 14036). Substanciació (DSPC-P, 95).

15571

— Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de comerç (Reg. 18408; BOPC, 221, 14249). Substanciació (DSPC-P, 95).

15571

SUMARI (2)

— Interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'assistència i orientació a les víctimes de delictes (Reg. 18658; BOPC, 228, 14517). Substanciació (DSPC-P, 95).

— Interpellació al Consell Executiu sobre el Tercer Món (Reg. 18706; BOPC, 225, 14384). Substanciació (DSPC-P, 95).

— Interpellació al Consell Executiu sobre les emissores de ràdio (Reg. 19164; BOPC, 231, 14653). Substanciació (DSPC-P, 95).

— Interpellació al Consell Executiu sobre la política general de minusvàlids greument afectats (Reg. 19207; BOPC, 231, 14654). Substanciació (DSPC-P, 95).

— Interpellació al Consell Executiu sobre les barreres arquitectòniques (Reg. 19636; BOPC, 236, 15023). Substanciació (DSPC-P, 95).

— Interpellació al Consell Executiu en matèria de joventut (Reg. 20428; BOPC, 245). Substanciació (DSPC-P, 95).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

2.01.02. Proposicions de llei

— Proposició de llei reguladora de la iniciativa legislativa popular (Reg. 270; BOPC, 2, 28). Rebuig de la Proposició (DSPC-P, 95).

— Proposició de llei sobre la iniciativa legislativa popular (Reg. 379; BOPC, 5, 233). Retirada de la Proposició (DSPC-P, 95).

— Proposició de llei sobre el funcionament democràtic dels col·legis professionals (Reg.

17847; BOPC, 214, 13876). Rebuig de la Proposició (DSPC-P, 95).

15572

15571

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general de subvencions per a persones amb disminució i mobilitat reduïda (Reg. 20180; BOPC, 244, 15460). Rebuig de la Moció (DSPC-P, 96).

15572

15571

15571

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la construcció de nous centres penitenciaris (Regs. 20181 i 20241; BOPC, 244, 15460). Rebuig de la Moció (DSPC-P, 96).

15572

15571

15571

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'educació infantil (Reg. 20218; BOPC, 244, 15462). Rebuig de la Moció (DSPC-P, 96).

15572

15571

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la planificació en els centres d'Educació Especial (Reg. 20219; BOPC, 244, 15462). Rebuig de la Moció (DSPC-P, 96).

15572

2.20. Interpel·lacions

— Interpellació al Consell Executiu sobre les indústries culturals (Reg. 18627; BOPC, 225, 14383). Retirada de la Interpellació (DSPC-P, 95).

15572

15572

4. INFORMACIÓ

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

— Compliment de la Moció 21/IV del Parlament de Catalunya, sobre la política del joc.

15573

15572

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
- 1.01. Lleis i altres normes
- 1.01.01. Lleis

LLEI SOBRE ELS SENYALS GEODÈSICS

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 29 DE JUNY DE 1994
(DSPC-P, 94)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 29 de juny de 1994, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Territorial referent al Projecte de Llei sobre els senyals geodèsics i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI SOBRE ELS SENYALS GEODÈSICS

Les xarxes geodèsiques són formades per un conjunt de punts del territori, anomenats vèrtexs geodèsics, dels quals s'ha mesurat l'emplaçament amb gran precisió i que es materialitzen sobre el terreny amb fites o senyals. La disponibilitat d'una xarxa geodèsica utilitària en l'àmbit territorial de Catalunya, basada en les xarxes estatals, que a la vegada es basen en xarxes continentals, és un element cabdal per a donar alta precisió a la cartografia, sobre la qual es projecten les diverses activitats que es desenvolupen sobre el territori, com són les obres públiques o la planificació a qualsevol nivell, entre altres.

La xarxa geodèsica utilitària de Catalunya és una xarxa moderna, tridimensional, en què no se separen les components horitzontals de les verticals. Les coordenades dels seus vèrtexs es determinen per càlculs globals que abasten tot el territori de Catalunya i que integren dades de suport per a la connexió amb les xarxes estatals i noves observacions per a la determinació efectiva dels vèrtexs de la xarxa utilitària. Les dades de suport són les coordenades de les xarxes estatals horitzontals –de primer ordre i d'ordre inferior– i les cotes de la xarxa estatal vertical –d'anivellació–, i també les estimacions de llur precisió. Les noves observacions, les pròpies de la xarxa utilitària, es realitzen entre els seus vèrtexs i els de les xarxes estatals. En gran part, les observacions es basen en satèl·lits, i es complementen amb observacions d'anivellació i amb el geoide de Catalunya calculat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

La distribució de vèrtexs de la xarxa geodèsica utilitària s'adapta a les necessitats dels seus usuaris i als condicio-

nants propis del territori i de la tecnologia, tant pel que fa a la implantació i l'observació de la xarxa com pel que fa al posterior aprofitament. Així, tenint en compte la utilització creixent de satèl·lits artificials geodèsics, la distància entre vèrtexs de la xarxa varia entre uns vuit-cents metres a les àrees urbanes amb gran densitat d'edificació, on l'ús posterior de satèl·lits per a treballs topogràfics és difícil, i uns deu quilòmetres a les àrees muntanyoses, on l'ús de satèl·lits permet la determinació de coordenades amb gran precisió i rapidesa i a un baix cost. Atès que, amb les noves tècniques de la geodèsia espacial, el requeriment de visibilitat entre vèrtexs per a l'observació de xarxes geodèsiques ha desaparegut, els vèrtexs de la xarxa utilitària s'emplanten en indrets d'accés fàcil, amb l'única condició d'evitar les obstruccions en la recepció dels senyals dels satèl·lits geodèsics. Tanmateix, per permetre l'aprofitament de la xarxa amb tècniques topogràfiques clàssiques, en la mesura possible i especialment en les àrees urbanes, els vèrtexs de la xarxa utilitària es distribueixen de manera que es mantingui la visibilitat amb almenys dos dels vèrtexs veïns.

L'establiment de la xarxa geodèsica utilitària segons el concepte i la distribució dels vèrtexs descrits garanteix l'alta precisió requerida en els treballs de cartografia a totes les escales i l'homogeneïtat i la continuïtat de treballs cartogràfics distints. Això significa un augment de la qualitat geomètrica de qualsevol tipus de projecte que es desenvolupi sobre el territori i, a la vegada, un abaratiment dels costos de referenciació.

Capítol I Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei*

És objecte d'aquesta Llei la regulació del règim jurídic dels senyals geodèsics que integren la xarxa geodèsica utilitària de Catalunya, a fi de permetre'n la instal·lació, la construcció i reconstrucció, la conservació i la utilització per als fins propis de l'Institut Cartogràfic de Catalunya i d'acord amb les facultats que aquest té reconegudes.

Article 2. Configuració de la xarxa geodèsica utilitària

1. La xarxa geodèsica utilitària de Catalunya, equivalent a l'antiga xarxa de quart ordre, es crea a partir de la densificació de les xarxes de primer ordre, d'ordre inferior i d'anivellació.

2. La densificació de les xarxes s'ha de dur a terme d'acord amb les necessitats cartogràfiques i topogràfiques que assenyali l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Article 3. Identificació

1. La identificació dels senyals geodèsics s'efectua mitjançant la col·locació d'una placa.

2. L'Institut Cartogràfic de Catalunya ha d'elaborar fitxes dels senyals geodèsics i n'ha de remetre una còpia a l'ajuntament i al consell comarcal en l'àmbit territorial dels quals es trobi cada senyal, la qual còpia resta sota la custòdia d'aquests ens.

3. L'accés a les fitxes és públic.

4. L'Institut Cartogràfic de Catalunya ha de determinar el model i el contingut de les fitxes i de les plaques identificatives.

Article 4. Règim jurídic

1. Els senyals geodèsics a què es refereix aquesta Llei són de domini públic i resten adscrits al compliment de les seves finalitats. Correspon a l'Institut Cartogràfic de Catalunya d'acomplir-ne la instal·lació, la gestió i la conservació.

2. Es declaren d'utilitat pública els senyals geodèsics i les tasques necessàries per a llur instal·lació, llur construcció o reconstrucció, llur conservació i llur utilització per l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Article 5. Instal·lació

1. Els senyals que constitueixen la xarxa geodèsica utilitària es caracteritzen per llur permanència.

2. Durant l'execució de les obres d'instal·lació de senyals geodèsics es poden col·locar senyals de caràcter provisional.

3. Els senyals geodèsics permanents es poden col·locar:

a) En edificis, prioritàriament de titularitat pública o que presentin garanties de permanència, havent escoltat el titular. Per a instal·lar senyals en els edificis que integren el patrimoni cultural de Catalunya cal un informe previ del Departament de Cultura.

b) En llocs lliures d'edificació on sigui tècnicament aconsellable. En la mesura possible, s'ha d'evitar la col·locació de senyals en espais naturals protegits, o bé s'han d'instal·lar en les zones més accessibles, tant dins d'aquests com en terrenys forestals catalogats d'utilitat pública o protectors, en els termes de l'article 7.6 i d'acord amb la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya.

4. Les tasques d'instal·lació dels senyals es poden promoure d'ofici o a instància de tercers i poden ésser dutes a terme directament per l'Institut Cartogràfic de Catalunya o, sota la seva supervisió, per altres ens públics o privats, mitjançant personal autoritzat degudament per aquest Institut.

5. Els projectes d'instal·lació dels senyals han d'ésser sotmesos a informe previ dels ajuntaments respectius, en allò que afectin llurs competències, i requereixen la llicència urbanística corresponent.

Article 6. Conservació

1. Les tasques de conservació i manteniment dels senyals geodèsics es poden encomanar als consells comarcals i als ajuntaments mitjançant convenis de cooperació amb l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

2. Els canvis d'emplaçament dels senyals geodèsics poden ésser sol·licitats per les persones físiques o jurídiques interessades a l'Institut Cartogràfic de Catalunya, el qual ha d'adoptar la resolució que sigui pertinent. El projecte del canvi de lloc ha d'ésser redactat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya i la realització material va a càrrec del sol·licitant, que l'ha de sufragar i dur a terme en el termini que fixi el projecte.

Capítol II

Servituds

Article 7. Servitud forçosa d'instal·lació de senyals

1. La realització de les tasques d'instal·lació, construcció, reconstrucció, conservació i utilització dels senyals geodèsics per a l'elaboració dels treballs cartogràfics i topogràfics propis de l'Institut Cartogràfic de Catalunya pot donar lloc a la constitució de servitud forçosa d'instal·lació de senyals, la qual comporta la servitud accessòria de pas. La servitud forçosa d'instal·lació de senyals comporta l'obligació del predi servent de donar pas i permetre la realització dels treballs per a l'establiment, la conservació i la utilització dels senyals a favor del personal necessari, autoritzat i acreditat degudament per l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

2. Per a la declaració i la imposició de les servituds a què es refereix l'apartat 1, que corresponen a l'Institut Cartogràfic de Catalunya, és títol suficient, d'acord amb el que disposa la Llei 11/1975, de règim jurídic dels senyals, la instrucció i la resolució de l'expedient administratiu, amb caràcter previ. En la tramitació de l'expedient cal garantir el dret d'audiència dels interessats i motivar suficientment la conveniència i l'oportunitat de la instal·lació.

3. Tots els immobles, llevat de l'interior dels habitatges, queden subjectes a la imposició de les servituds a què es refereix l'apartat 1. No obstant això, si l'immoble afectat és destinat a habitatge, les tasques s'han d'acomplir sense pertorbar-ne els habitants.

4. Per a l'establiment de les servituds a què es refereix l'apartat 1 en zones d'interès per a la defensa es requereix l'autorització prèvia de l'autoritat competent.

5. Per a l'establiment de les servituds a què es refereix l'apartat 1 en els espais naturals de protecció especial es requereix l'autorització de l'òrgan gestor de l'espai o de l'autoritat competent.

6. Prèviament a la constitució de les servituds a què es refereix l'apartat 1 s'ha de procedir a l'ocupació temporal del terreny, per tal de comprovar la idoneïtat del punt elegit. Si els senyals s'han de situar en terrenys forestals catalogats d'utilitat pública o protectors, la concessió de l'ocupació temporal dels terrenys s'ha de tramitar d'acord amb el procediment assenyalat per la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, i les disposicions complementàries.

7. La constitució de les servituds a què es refereix l'apartat 1 inclou els treballs previs, que són declarats d'utilitat pública, i també el transport de materials i eines, l'emplaçament del senyal, l'ocupació de la superfície necessària i la construcció del senyal.

8. La constitució de les servituds a què es refereix l'apartat 1 en béns de domini públic d'altres administracions requereix l'autorització prèvia de l'administració titular.

9. La constitució de les servituds a què es refereix l'apartat 1 sobre béns que integrin el patrimoni històric i sobre béns catalogats requereix l'autorització prèvia de l'administració pública competent.

Article 8. Inscripció

La inscripció del títol constitutiu de les servituds va a càrrec de l'Institut Cartogràfic de Catalunya i s'efectua de conformitat amb la legislació hipotecària vigent.

Article 9. Indemnització

1. La constitució de la servitud té caràcter indemnitzable a favor del predi servent, en funció del valor de la superfície de terreny ocupada pels senyals i dels perjudicis que, si s'escau, es valori que puguin causar la instal·lació, la conservació, la utilització i la restitució del senyal.

2. La quantia de la indemnització a què es refereix l'apartat 1 s'ha de determinar preferentment de mutu acord i, si això no és possible, segons les normes de valoració i procediment establertes a l'efecte de l'expropiació forçosa.

Article 10. Cessament

Les servituds constituïdes a l'empara d'aquesta Llei cessen si, per raons tècniques o a sol·licitud de part, l'Institut Cartogràfic de Catalunya resol de modificar l'emplaçament del senyal. En aquest supòsit, l'Institut Cartogràfic de Catalunya ha de fer els treballs necessaris per a retirar el senyal.

Capítol III. Règim sancionador

Article 11. Inspecció i vigilància

La inspecció i la vigilància dels senyals geodèsics correspon a l'Institut Cartogràfic de Catalunya, que l'exerceix mitjançant personal autoritzat. Es pot establir per conveni la participació d'altres ens públics en aquestes tasques.

Article 12. Infraccions

1. La producció de danys als senyals geodèsics, tant als senyals permanents com als senyals provisionals necessaris per a l'execució dels treballs regulats per aquesta Llei, té la consideració d'infracció administrativa i determina la incoació i la tramitació de l'expedient administratiu corresponent al responsable.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

3. Són infraccions lleus:

a) Alterar els senyals, si poden continuar servint per a l'ús previst.

b) Deteriorar els senyals, si poden continuar servint per a l'ús previst.

c) Impedir o pertorbar l'accés per a la utilització, el manteniment i la restitució dels senyals.

4. Són infraccions greus:

a) Alterar els senyals, si deixen de servir per a l'ús previst o deixen d'ésser identificables.

b) Destruir o sostreure els senyals.

c) Modificar la situació dels senyals o impedir-ne la visibilitat.

d) Impedir l'accés per a la instal·lació dels senyals.

e) Cometre infraccions qualificades com a lleus, si s'aprecia reincidència.

5. És infracció molt greu la reincidència en la comissió d'infraccions qualificades com a greus.

Article 13. Prescripció

El termini de prescripció de les infraccions és de quatre anys per a les greus i les molt greus i d'un any per a les lleus, a comptar des de la data de comissió de la infracció o, si és continuada, des de la data de realització de l'últim acte en què la infracció es consuma.

Article 14. Procediment sancionador

1. El procediment sancionador pot ésser iniciat d'ofici o per denúncia de tercers, adreçada a l'Institut Cartogràfic de Catalunya, o bé als consells comarcals o als ajuntaments, els quals ho han de posar en coneixement del dit Institut.

2. El procediment sancionador s'ha de tramitar de conformitat amb la normativa vigent i ha de garantir, en qualsevol cas, l'audiència a l'interessat. La instrucció de l'expedient correspon als serveis de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

3. Si s'aprecia que els fets que són objecte d'expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'Institut Cartogràfic de Catalunya ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i, en aquest supòsit, el procediment sancionador queda en suspens fins que aquella no es pronunciï. Aquesta suspensió no afecta l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si s'escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i perjudicis ocasionats.

4. Si la resolució judicial a què es refereix l'apartat 3 és absolutòria, l'Administració pot continuar l'expedient sancionador, respectant els fets declarats com a provats pels tribunals.

5. La imposició d'una sanció en via judicial exclou la imposició d'una sanció en via administrativa.

Article 15. Reclamació de danys en via administrativa

L'Administració pot sol·licitar en qualsevol cas indemnització pels danys i perjudicis causats en via administrativa.

Article 16. Sancions

1. Les infraccions tipificades per aquesta Llei són sancionades amb les multes següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 50.000 pessetes.

b) Les infraccions greus, amb una multa de fins a 100.000 pessetes.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa de fins a 500.000 pessetes.

2. Les sancions es graduen tenint en compte els danys i perjudicis produïts, el risc objectiu que derivi de la infracció per als senyals regulats per aquesta Llei o per a tercers i la conducta dolosa o culpable de l'infractor.

3. La imposició de les sancions correspon als òrgans següents:

a) Al director de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, les sancions de fins a 100.000 pessetes.

b) Al conseller de Política Territorial i Obres Públiques, les sancions de fins a 500.000 pessetes.

4. Contra les resolucions del director de l'Institut Cartogràfic de Catalunya es pot interposar recurs ordinari al conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

Disposicions addicionals

1. L'Institut Cartogràfic de Catalunya, en els termes que siguin convinguts amb els propietaris afectats, ha de promoure la inscripció en el Registre de la Propietat de les servituds corresponents als senyals existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. El règim jurídic regulat per aquesta Llei per als senyals geodèsics s'aplica també als senyals geofísics dels quals és titular la Generalitat. Les funcions que aquesta Llei atribueix a l'Institut Cartogràfic de Catalunya han d'ésser exercides en aquest cas pels òrgans que tinguin atribuïdes les competències en relació amb els senyals geofísics.

Disposicions finals

1. Es faculten el Govern de la Generalitat i el conseller de Política Territorial i Obres Públiques per a dictar les normes necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'aquesta Llei.

2. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 29 de juny de 1994

El secretari segon

Xavier Guitart i Domènech

El president del Parlament

Joaquim Xicoy i Bassegoda

LLEI DE LA POLICIA DE LA GENERALITAT - MOSSOS D'ESQUADRA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 30 DE JUNY DE 1994

(DSPC-P, 95)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 30 de juny de 1994, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local referent a , i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

**LLEI DE LA POLICIA DE LA
GENERALITAT - MOSSOS D'ESQUADRA****I**

La Policia de la Generalitat fou creada per la Llei 19/1983, del 14 de juliol. Es tractava aleshores de la refosa d'una policia que adoptava com a nucli inicial el Cos de Mossos d'Esquadra, denominació històrica que es conserva. D'aquesta manera s'establia el vincle de continuïtat de l'actual Policia de la Generalitat amb un cos que data de finals del segle XVII i que fou la primera força de policia professional a Catalunya i pionera a tot l'Estat.

D'altra banda, cal tenir presents, com a precedent històric immediat en l'àmbit de la policia, les competències de la Generalitat republicana, de conformitat amb l'article 8 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 1932, segons les quals l'Estat només es reservava la seguretat pública de caràcter extra i supracomunitari, i deixava al Govern català totes les funcions de policia i ordre interiors. Això va ser un factor decisiu en la defensa de la legalitat democràtica i de les institucions d'autogovern, el juliol de 1936.

Aquesta és la raó per la qual es pot entendre el fet de la refundació com el naixement d'una policia catalana, en el sentit modern del terme, i, a més, com un pas decisiu en el procés de reconstrucció de la identitat nacional de Catalunya.

Deu anys després, recuperat novament el Cos amb una acceptació social notable, al costat de les altres institucions catalanes reinstaurades, és el moment de potenciar-lo com una policia arrelada a la cultura i al poble del qual neix, al qual pertany i al qual serveix.

D'altra banda, l'Administració pública catalana disposa, a més del Cos de Mossos d'Esquadra, d'altres cossos de policia, dependents de les corporacions locals, amb una llarga tradició de servei a la ciutadania i d'identificació amb aquesta.

Aquest objectiu comporta un salt qualitatiu pel que es refereix a l'organització i les actuacions, i consegüentment la

professionalitat, dels seus membres, i a llur actitud dins la societat. Aquestes necessitats requereixen urgentment la configuració d'un marc jurídic que en reguli adequadament el desenvolupament i el funcionament.

Precisament, la Policia de la Generalitat es troba encara en ple procés d'expansió i desplegament. Per tant, el perfeccionament que aquesta Llei ha de suposar no pot ésser considerat com el pas últim i definitiu.

II

Aquesta Llei obre, així, una nova etapa en la ja àmplia història de la Policia de la Generalitat. En efecte, sobre els fonaments del bloc de la constitucionalitat, en remissió directa a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia, i també a la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat, i a l'esmentada Llei 19/1983, de creació de la Policia Autònoma, la Llei present té per objecte d'establir els principis d'actuació, les funcions i el règim funcional i estatutari dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra, i l'organització de la seguretat pública en tot el territori, i preveu la creació dels òrgans necessaris i la dotació dels mitjans imprescindibles per al compliment correcte de les funcions de seguretat que corresponen a la Generalitat.

Respecte a això, la Llei s'inspira en les resolucions de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa i de l'Assemblea General de les Nacions Unides, especialment en les relatives a la Declaració sobre la policia i al Codi de conducta per a funcionaris encarregats de fer complir la llei, respectivament. Els principis que deriven d'aquestes directrius són inclosos en la Llei orgànica 2/1986, de forces i cossos de seguretat, i, per tant, obliguen sense excepció els membres de tots els col·lectius policials. D'acord amb la disposició final segona de la dita Llei, s'han d'aplicar directament a la Policia de la Generalitat els principis bàsics d'actuació i les disposicions estatutàries comunes que estableixen els articles 5, 6, 7 i 8 de la Llei esmentada.

La policia no està per damunt de la Llei, i per tant ha d'adequar la seva conducta a l'ordenament jurídic, amb subjecció als principis de jerarquia i subordinació dins el Cos. És també un col·laborador indispensable de l'Administració de justícia, la qual ha d'auxiliar, en el sentit més ampli, dins les seves possibilitats. Per altra part, el respecte que la policia deu a la societat, a què pertany i d'on prové el seu mandat, l'obliga a utilitzar els recursos coactius solament en situacions extremes i amb una aplicació escrupolosa dels principis d'oportunitat, proporcionalitat i congruència.

D'aquesta manera, especialment en el tracte de detinguts, la policia ha d'observar les prescripcions de la Llei d'una manera estricta. Per altra banda, els membres del Cos de

Mossos d'Esquadra s'han de comportar amb una professionalitat exquisida, amb les limitacions i els sacrificis que calguin en bé del servei que presten.

El Cos de Mossos d'Esquadra, com qualsevol altre cos de policia, té com a missió i divisa principal la protecció, d'acord amb l'ordenament jurídic, de la llibertat i la seguretat de la ciutadania. És per això que les seves funcions comprenen des de la protecció de persones i béns fins al manteniment de l'ordre públic.

El Cos de Mossos d'Esquadra es defineix com un servei de la Generalitat, per a coadjuvar al compliment dels seus fins i al compliment de les seves disposicions. I, a la vegada, com un servei per a la comunitat i, per tant, amb un mandat explícit de coadjuvar al benestar social, en cooperació amb els altres agents socials, en els àmbits preventiu, assistencial i de rehabilitació.

El Cos de Mossos d'Esquadra ha d'actuar, en funcions de policia judicial, en els termes establerts pels articles 126 de la Constitució, 13.5 de l'Estatut d'autonomia i 443 i següents de la Llei orgànica del poder judicial.

L'auxili a jutges, tribunals i fiscals en la investigació dels delictes i en el descobriment i la detenció dels delinqüents, ja sigui a requeriment d'altri o per iniciativa pròpia, constitueix una activitat essencial, prioritària i permanent de tota policia. Per aquesta raó, el Cos de Mossos d'Esquadra preveu crear unitats especials de policia judicial, i formar els funcionaris corresponents, per a adscriure-les als esmentats òrgans jurisdiccionals i al ministeri fiscal.

III

El caràcter finalista de les funcions de seguretat, el fet que els últims destinataris de l'activitat policial siguin els ciutadans, obliga la Policia de la Generalitat a operar, amb tots els altres cossos, segons els principis de cooperació, coordinació i col·laboració mútua. Coordinació, que, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, no vol dir menyscabament o sostracció de les competències de les entitats coordinades, sinó informació recíproca i homogeneïtzació dels mitjans i els sistemes per facilitar l'acció conjunta.

Respecte d'això, la Policia de la Generalitat ha d'operar en dos àmbits. Per una banda, en relació amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, la coordinació s'ha de produir mitjançant la Junta de Seguretat de Catalunya, que és un òrgan que té com a missió de coordinar l'actuació de la Policia de la Generalitat i de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat. Per altra banda, d'acord amb la Llei 16/1991, del 10 de juliol, de les policies locals, la coordinació amb aquestes es porta a terme mitjançant les juntes locals de seguretat. Això, sens perjudici de les facultats de la Generalitat, i especialment de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals, en matèria de coordinació de policies locals.

En aquest sentit, aquesta Llei s'inscriu en el marc de l'ordenació de la seguretat pública depenent de les administracions catalanes i reafirma la voluntat de cooperació i

col·laboració entre la Generalitat i les corporacions locals, en l'àmbit de llurs competències respectives en matèria de seguretat, als fins d'aquesta Llei.

Així, la Llei present, que perfecciona el procés de creació i de desenvolupament institucional i funcional de la Policia de la Generalitat, pretén explícitament contribuir al procés d'integració de tots els serveis en un sistema de seguretat pública per a Catalunya.

IV

Per desenvolupar correctament la Policia de la Generalitat i facilitar-li un procés de creixement d'acord amb les finalitats exposades i les funcions que té encomanades, és necessari dotar-la d'una estructura suficient que li permeti d'establir un escalafó en el comandament capaç d'absorbir el seu propi creixement. Per això s'amplien les escales i categories existents fins ara, d'acord amb la disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei 20/1990, del 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1991, i s'assenten les bases d'una carrera administrativa homologable amb les dels altres cossos de policia, estatals i locals.

En aquest sentit, la Llei defineix les funcions de les diferents escales i, a més, incorpora la possibilitat de crear llocs de treball per a facultatius i tècnics de les escales A i B, en la mesura que siguin necessaris per a donar cobertura i suport a la funció policial.

Així mateix, regula les condicions d'accés i promoció i estableix com a requisit general la superació dels cursos de formació corresponents, impartits per l'Escola de Policia de Catalunya, a la qual encarrega també l'organització de cursos de perfeccionament i d'especialització, d'acord amb la Llei 27/1985, del 27 de desembre, de creació de l'Escola.

En termes de personal, el Cos de Mossos d'Esquadra és una plantilla de funcionaris que ocupen les places de les diferents escales i categories que figuren en la relació de llocs de treball, amb especificació de la denominació, el nivell, les característiques, els continguts funcionals, les necessitats formatives, els complements assignats, la forma de provisió i les altres circumstàncies pertinents.

A part de les condicions de mobilitat ordinàries que poden afectar el funcionariat de la Generalitat, la Llei facilita l'ingrés al Cos de Mossos d'Esquadra, amb els requisits establerts, des dels cossos de policia local. Així mateix, obre la possibilitat d'incorporar-hi o adscriure-hi funcionaris d'altres cossos i forces de seguretat.

La Llei estableix el règim estatutari dels membres de la Policia de la Generalitat i en defineix els drets i els deures, que són els generals dels funcionaris de la Generalitat, amb les especificitats pròpies de llur funció, entre les quals figuren les sindicals. A aquest respecte, es crea el Consell de la Policia, amb representació paritària de l'Administració de la Generalitat i dels membres de la Policia de la Generalitat. També es regulen la segona activitat, la concessió de distin-

cions i recompenses i el règim disciplinari, que es vincula directament amb els principis d'actuació.

En resum, aquesta Llei, pel que fa al règim funcional, tan sols pretén regular allò en què, per l'especificitat del cos de policia a què va dirigit, ha de diferenciar-se del règim general dels funcionaris de la Generalitat, el qual s'aplica supletòriament en la resta d'aspectes no regulats per aquesta Llei.

Títol primer
**Disposicions generals,
principis d'actuació i funcions**

Capítol I
Disposicions generals

Article 1

1. És objecte d'aquesta Llei perfeccionar el procés de creació, l'estructuració i la regulació funcional i estatutària de la Policia de la Generalitat, que conserva la denominació històrica de Cos de Mossos d'Esquadra. Així mateix, és objecte d'aquesta Llei l'ordenació de la seguretat pública, d'acord amb l'àmbit competencial de la Generalitat.

2. Les entitats locals i la Generalitat, dins l'àmbit de llurs competències en el camp de la seguretat pública, han de coordinar llurs actuacions i han de col·laborar en l'exercici de llurs funcions.

Article 2

Pertoca al Govern de la Generalitat, per mitjà del president, el comandament suprem del Cos de Mossos d'Esquadra. Aquest comandament és exercit per la persona titular del Departament de Governació, en els termes que estableix l'article 16.

Article 3

1. El Govern de la Generalitat, d'acord amb el que estableixen l'article 149.1.29 de la Constitució, l'article 13 de l'Estatut d'autonomia i la resta de la legislació vigent, per mitjà del Departament de Governació, té com a missió de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i de garantir la seguretat ciutadana. A aquest efecte, ha de vetllar per la convivència pacífica i la protecció de les persones i els béns, d'acord amb l'ordenament jurídic.

2. El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia al servei de la comunitat, ha de contribuir a la consecució del benestar social, cooperant amb altres agents socials, especialment en els àmbits preventiu, assistencial i de rehabilitació.

Article 4

Abans de prendre possessió, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de jurar o prometre acatament a la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, i a l'Estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de Catalunya.

Article 5

En l'exercici de les seves funcions, dins el marc de les competències que corresponen a la Generalitat, el Cos de Mossos d'Esquadra té el caràcter de policia ordinària i integral i actua en tot el territori de Catalunya.

Article 6

En l'exercici de llurs funcions, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra gaudeixen, a tots els efectes legals, de la condició d'agents de l'autoritat.

Article 7

D'acord amb el que disposa la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, en el cas dels delictes d'atemptat en la comissió dels quals s'emprin armes de foc, explosius o altres mitjans d'agressió de perillositat anàloga que puguin posar en perill greu la integritat física dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra, aquests tenen, a l'efecte de llur protecció penal, la consideració d'autoritat.

Article 8

D'acord amb el que estableix la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat:

a) La jurisdicció competent per a conèixer dels delictes que es cometin contra membres del Cos de Mossos d'Esquadra i també dels comesos per aquests en l'exercici de llurs funcions és la jurisdicció ordinària.

b) Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de complir la presó preventiva i les penes privatives de llibertat en els establiments penitenciaris ordinaris. Es garanteix la separació dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra de la resta de detinguts o presos.

c) La iniciació d'un procediment penal contra un membre del Cos de Mossos d'Esquadra no impedeix la tramitació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, si escau. No obstant això, la resolució definitiva de l'expedient només es pot produir quan la sentència dictada en l'àmbit penal sigui ferma i la declaració dels fets provats vincula l'Administració. Les mesures cautelars que es puguin adoptar en aquests

supòsits poden durar fins que es dicti resolució definitiva en el procediment judicial. Pel que fa a la suspensió del sou, cal atènyer-se al que disposa la legislació general del funcionari.

Article 9

1. Quan estan de servei, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de vestir l'uniforme reglamentari. No obstant això, en determinats llocs de treball, o per necessitats del servei, poden exercir llurs funcions sense l'uniforme, amb l'autorització prèvia de l'òrgan que sigui determinat per reglament. En tot cas, han d'acreditar sempre llur identitat professional.

2. S'han de determinar reglamentàriament les normes sobre els uniformes, els distintius, les salutacions i els honors.

Article 10

1. El Cos de Mossos d'Esquadra és un institut armat de naturalesa civil, amb estructura i organització jerarquizades.

2. Atès el caràcter d'institut armat del Cos de Mossos d'Esquadra, els seus membres han de dur l'armament reglamentari, excepte en els supòsits que siguin establerts.

Capítol II Principis d'actuació i funcions

Secció primera Principis d'actuació

Article 11

1. D'acord amb el que estableix la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, s'apliquen al Cos de Mossos d'Esquadra els principis d'actuació següents:

Primer. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de complir i fer complir en tot moment la Constitució, l'Estatut d'autonomia i la legislació vigent.

Segon. En llurs actuacions, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra s'han d'ajustar al codi de conducta següent:

a) Han d'actuar, en el compliment de llurs funcions, amb absoluta neutralitat política i imparcialitat i, en conseqüència, sense fer cap discriminació per raó de raça, religió, opinió, sexe, llengua, lloc de veïnatge, lloc de naixença o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

b) Han d'actuar amb integritat i dignitat, i oposar-se amb fermesa a qualsevol acte de corrupció.

c) Han d'atènyer-se, en llur actuació professional, als principis de jerarquia i de subordinació; en cap cas, però, l'obe-

diència deguda no pot emparar ordres que comportin l'execució d'actes que constitueixin manifestament delictes o que siguin contraris a la Constitució o a les lleis.

d) Han de col·laborar amb l'Administració de justícia i auxiliar-la en els termes establerts per la llei.

Tercer. Pel que fa a les relacions amb la comunitat, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra:

a) Han d'impedir, en l'exercici de llur actuació professional, qualsevol pràctica abusiva, arbitrària o discriminatòria que comporti violència física o moral.

b) Han de tenir en tot moment un tracte correcte i acurat en les relacions amb els ciutadans, als quals han de procurar auxiliar i protegir sempre que les circumstàncies ho aconsellin o hi siguin requerits, i proporcionar-los informació completa i tan àmplia com sigui possible sobre les causes i la finalitat de totes les intervencions.

c) Han d'actuar, en l'exercici de llurs funcions, amb la decisió necessària i sense retard, quan d'això depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, i han de regir-se, en fer-ho, pels principis de congruència, d'oportunitat i de proporcionalitat en la utilització dels mitjans a llur abast.

d) Han d'utilitzar les armes només en les situacions en què hi hagi un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física d'ells mateixos o de terceres persones i en les circumstàncies que puguin comportar un risc greu per a la seguretat ciutadana, i han de regir-se, en fer-ho, pels principis a què es refereix la lletra c).

Quart. Pel que fa al tractament de detinguts, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra:

a) Han d'identificar-se degudament com a tals en el moment d'efectuar una detenció.

b) Han de vetllar per la vida i la integritat física de les persones que estiguin detingudes o sota llur custòdia i han de respectar-ne els drets, l'honor i la dignitat.

c) Han de complir i observar amb la diligència deguda els tràmits, els terminis i els requisits exigits per l'ordenament jurídic en la detenció d'una persona.

Cinquè. Pel que fa a la dedicació professional, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de portar a terme llurs funcions amb dedicació total, i han d'intervenir sempre, en tot moment i en tot lloc, estiguin o no estiguin de servei, en defensa de la llei i de la seguretat ciutadana.

Sisè. Pel que fa al secret professional, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de guardar secret rigorós respecte a totes les informacions que coneguin per raó o en ocasió del compliment de llurs funcions, i no estan obligats a revelar les fonts d'informació, llevat que els ho imposin el compliment de llurs funcions o les disposicions legals.

2. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra són responsables personalment i directament dels actes que portin a terme en llur actuació professional infringint o vulnerant les normes legals, les normes reglamentàries que regeixen llur professió i els principis enunciats a l'apartat 1, sens perjudici de la responsabilitat patrimonial que pugui correspondre a les administracions públiques.

Secció segona
Funcions

Article 12

1. El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a les forces i els cossos de seguretat, i, en concret:

Primer. Funcions de policia de seguretat ciutadana:

- a) Protegir les persones i els béns.
- b) Mantenir l'ordre públic.
- c) Vigilar i protegir persones, òrgans, edificis, establiments i dependències de la Generalitat, i garantir el funcionament normal de les instal·lacions i la seguretat dels usuaris dels serveis.
- d) Vigilar els espais públics.
- e) Protegir les manifestacions i mantenir l'ordre en grans concentracions humanes.
- f) Prestar auxili en els casos d'accident, catàstrofe o calamitat pública, i participar en l'execució dels plans de protecció civil en la forma que sigui determinada per les lleis.
- g) Prestar auxili en les actuacions en matèria de salvament, si hi és requerit.
- h) Complir, dins les competències de la Generalitat, les funcions de protecció de la seguretat ciutadana atribuïdes a les forces i els cossos de seguretat per la Llei orgànica 1/1992.

i) Prevenir actes delictius.

j) La resta de funcions que li atribueix la legislació vigent.

Segon. Funcions de policia administrativa:

- a) Vetllar pel compliment de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i de les disposicions i ordres singulars dictades pels altres òrgans de la Generalitat.
- b) Inspeccionar les activitats sotmeses a l'ordenació o la disciplina de la Generalitat, i denunciar-ne tota activitat il·lícita.
- c) Emprar la coacció amb vista a l'execució forçosa dels actes o les disposicions dels òrgans de la Generalitat.
- d) Vetllar pel compliment de les lleis i les altres disposicions de l'Estat aplicables a Catalunya i garantir el funcionament dels serveis públics essencials.
- e) Vetllar pel compliment de la normativa sobre el medi ambient, els recursos hidràulics i la riquesa cinegètica, piscícola, forestal i de qualsevol altra mena relacionada amb la conservació de la natura.
- f) Vetllar pel compliment de la normativa sobre el patrimoni cultural català, pel que fa a la salvaguarda i la protecció d'aquest i per tal d'evitar-ne l'espoli o la destrucció.
- g) Col·laborar amb les policies locals i amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat en la recollida, el tractament i la comunicació recíproca d'informació d'interès policial.
- h) Vigilar, inspeccionar i controlar les empreses de seguretat privada, llurs serveis i actuacions i els mitjans i el personal a llur càrrec, en els termes establerts per la legislació vigent.
- i) La resta de funcions que li atribueix la legislació vigent.

Tercer. Les funcions de policia judicial que li corresponen d'acord amb l'article 13.5 de l'Estatut d'autonomia i que

són establertes per l'article 126 de la Constitució, els articles 443 i 445 de la Llei orgànica del poder judicial i la resta de la legislació processal vigent, sens perjudici de les que corresponen a les policies locals. Aquestes funcions són acomplertes per mitjà dels serveis ordinaris del Cos o per mitjà de les seves unitats orgàniques de policia judicial, a iniciativa pròpia o a requeriment de les autoritats judicials o del ministeri fiscal.

Quart. Funcions d'intervenció en la resolució amistosa de conflictes privats, si hi és requerit.

Cinquè. Funcions de cooperació i col·laboració amb les entitats locals, d'acord amb la Llei 16/1991, del 10 de juliol, de les policies locals:

a) Donar suport tècnic i operatiu a les policies locals quan aquestes no puguin assumir plenament un servei, per raó del seu volum o de l'especialització.

b) Exercir, a més de les funcions assenyalades en aquest article, les pròpies de les policies locals en els municipis que no en disposin.

c) En els supòsits establerts per les lletres a) i b), la Generalitat i les corporacions locals han de subscriure els convenis de cooperació corresponents, en què s'han de definir, en tot cas, els objectius, els recursos, el finançament, l'organització i les obligacions i facultats respectives.

Sisè. Les altres funcions que li siguin transferides o delegades pel procediment establert per l'article 150.2 de la Constitució.

Setè. Les altres funcions que li siguin encomanades.

2. Les funcions establertes per l'apartat 1 es compleixen sota els principis de cooperació, coordinació i col·laboració mútua amb la resta de forces i cossos de seguretat. D'aquests principis deriva la conveniència per a les institucions implicades de subministrar-se mútuament informació policial.

Secció tercera
Unitats de policia
judicial

Article 13

1. El Departament de Governació pot crear unitats de policia judicial formades per membres del Cos de Mossos d'Esquadra instruïts a aquest efecte.

2. Les unitats de policia judicial poden ésser adscrites pel Departament de Governació, havent escoltat el Consell General del Poder Judicial i el ministeri fiscal, a determinats jutjats i tribunals i al ministeri fiscal.

Article 14

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra adscrits a unitats de policia judicial depenen orgànicament del Departament de Governació i, segons l'article 444 de la Llei or-

gànica del poder judicial, depenen funcionalment dels jutges, els tribunals i el ministeri fiscal, en l'exercici i en el compliment de les funcions que'ls encomanin.

2. Els membres de les unitats de policia judicial no poden ésser remoguts o separats de la investigació que se'ls hagi encomanat sinó en els termes que estableix l'article 446.2 de la Llei orgànica del poder judicial.

3. Els jutges, els tribunals i el ministeri fiscal tenen, respecte als membres de les unitats de policia judicial, les funcions que estableix l'article 35 de la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat.

4. Els caps de les unitats de policia judicial són l'òrgan competent per a canalitzar els requeriments provinents de les autoritats judicials i del ministeri fiscal perquè els funcionaris o els mitjans de la unitat corresponent intervinguin en una investigació.

5. Per a l'exercici de les funcions de policia judicial sota la direcció dels jutges, els tribunals i el ministeri fiscal, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra tenen el caràcter de comissionats i poden requerir l'auxili necessari de les autoritats i, si escau, dels particulars.

Article 15

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra que s'integren a les unitats de policia judicial han d'estar en possessió del diploma de policia judicial expedit per l'Escola de Policia de Catalunya, amb la superació prèvia del curs d'especialitat corresponent, el qual pot incloure períodes de pràctiques, que s'han d'organitzar en col·laboració amb la judicatura i el ministeri fiscal.

2. El règim dels membres integrats a les unitats de policia judicial és el que estableix aquesta Llei i, amb caràcter general, el règim aplicable al Cos de Mossos d'Esquadra.

3. S'han de regular per reglament el funcionament i l'organització de les unitats de policia judicial, atenent en tot cas el que determina la disposició transitòria cinquena.

Títol segon De l'organització i l'estructura

Capítol I Departament de Governació

Article 16

1. El Departament de Governació, de conformitat amb els objectius generals establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de la política de seguretat ciutadana de la Generalitat.

2. Corresponen al Departament de Governació el comandament i la direcció superior del Cos de Mossos d'Esquadra, en virtut dels quals exerceix, en particular, les funcions següents:

a) L'alta direcció, l'organització, la coordinació i la inspecció dels serveis.

b) La planificació general i el seguiment i el control de l'execució d'aquesta.

c) L'elaboració de l'avantprojecte de pressupost i l'execució d'aquest.

d) L'elaboració d'informes en matèria d'ordre públic i seguretat ciutadana que siguin requerits per a l'exercici de determinades activitats, segons la legislació vigent.

e) L'elaboració d'estudis i informes relatius al camp de la seguretat ciutadana.

f) L'aplicació i la supervisió del règim estatutari dels funcionaris del Cos, exceptuant les potestats que corresponen al Govern o estan atribuïdes a altres òrgans en virtut del que disposen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

g) Les funcions relatives a la selecció, la formació, l'especialització, la promoció, les situacions administratives i el règim disciplinari dels funcionaris del Cos.

h) La determinació de la representació de l'Administració de la Generalitat en la negociació amb els representants dels funcionaris.

i) La promoció de la coordinació del Cos de Mossos d'Esquadra i els seus serveis de suport tècnic administratiu amb les policies locals, respectant en tot cas l'autonomia orgànica i funcional d'aquestes.

j) Les altres funcions que li atorguen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

3. L'exercici de les funcions a què es refereix l'apartat 2, i en particular l'estructura i la competència dels òrgans de comandament i de direcció superior del Cos de Mossos d'Esquadra, correspon als òrgans del Departament que es determinin reglamentàriament.

4. Es crea el Centre de Procés de Dades Policials, per a la recollida, el dipòsit, l'elaboració, la classificació i la conservació de la informació necessària per a l'exercici de les funcions del Cos de Mossos d'Esquadra. L'estructura i el funcionament del Centre de Procés de Dades Policials s'ha d'ajustar al que disposen la Llei orgànica que regula el tractament automatitzat de les dades de caràcter personal i la resta de legislació vigent.

5. Reglamentàriament es poden crear els òrgans i els serveis necessaris per al desenvolupament i la millora de les tasques policials referides a coordinació, informació, consulta i assessorament de la Policia de la Generalitat.

Capítol II Cos de Mossos d'Esquadra

Secció primera Disposicions generals

Article 17

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra són funcionaris de carrera de la Generalitat i es regeixen pel que esta-

bleixen l'Estatut d'autonomia, la Llei de creació de la Policia Autònoma, la Llei present i les normes que la desenvolupen i, amb caràcter supletori, la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, en allò que no sigui d'aplicació directa, i la normativa en matèria de funció pública de la Generalitat.

Article 18

1. El Cos de Mossos d'Esquadra s'estructura jeràrquicament en les escales i les categories següents:

a) Escala bàsica, que comprèn les categories de mosso i de caporal.

b) Escala intermèdia, que comprèn les categories de sergent i de sots-inspector.

c) Escala executiva, que comprèn la categoria d'inspector.

d) Escala superior, que comprèn les categories d'intendent, de comissari i de major.

2. El Cos de Mossos d'Esquadra ha de comptar amb els llocs de facultatius i tècnics, amb titulació dels grups A i B, que siguin necessaris per a donar cobertura i suport a la funció policial, els quals llocs han d'ésser proveïts per funcionaris, segons que estableix l'article 28.

Article 19

1. Correspon als membres del Cos de Mossos d'Esquadra, segons les escales respectives, d'acomplir, amb caràcter preferent, les funcions següents:

a) Escala superior: el comandament, la direcció, l'orientació, la coordinació i la inspecció, a nivell superior, dels serveis policials.

b) Escala executiva: la gestió de les diverses àrees i unitats dels mossos d'esquadra i, si s'escau, el comandament de l'activitat policial.

c) Escala intermèdia: el comandament operatiu i la supervisió de les tasques executives de les unitats, els grups i els subgrups policials.

d) Escala bàsica: les tasques executives derivades del compliment de les funcions policials, i les funcions de comandament d'un o més funcionaris de la mateixa escala en els diferents serveis policials.

2. Correspon als facultatius i tècnics del Cos de Mossos d'Esquadra d'acomplir, en suport de la funció policial, tasques pròpies de la professió per a l'exercici de la qual habiliti la titulació que els hagi estat exigida per a ingressar en el Cos i de complir funcions que requereixin coneixements propis i específics d'una formació acadèmica concreta.

3. Ultra el que estableixen els apartats 1 i 2, els funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra estan obligats a complir les comeses que exigeixen l'execució dels serveis policials i les necessitats de la seguretat ciutadana.

Secció segona Accés i promoció

Article 20

1. Per a ingressar a les diferents escales del Cos de Mossos d'Esquadra, s'exigeix complir els requisits que estableixen aquesta Llei i la resta de la normativa aplicable i estar en possessió dels títols corresponents, d'acord amb la graduació següent:

a) Escala superior, titulació del grup A.

b) Escala executiva, titulació del grup B.

c) Escala intermèdia, titulació del grup C.

d) Escala bàsica, titulació del grup D.

2. Correspon a la persona titular del Departament de Governació d'efectuar les convocatòries per a ingressar a les diferents escales i categories del Cos de Mossos d'Esquadra. Les bases de cada convocatòria han d'establir els requisits i les condicions per a l'ingrés a les diferents escales i categories.

3. Per a accedir als grups que especifica l'apartat 1, s'ha d'estar en possessió de la titulació i dels coneixements lingüístics que estableix per als grups corresponents la normativa vigent sobre funció pública de l'Administració de la Generalitat.

Article 21

1. Els sistemes de selecció han de garantir en tot cas el compliment dels principis d'igualtat, de publicitat, de mèrit i de capacitat.

2. Les proves selectives per a ingressar a les escales i categories del Cos de Mossos d'Esquadra són de caràcter teòric-pràctic i poden incloure proves de capacitat física, psicotècniques, mèdiques i de coneixement, les quals s'han de fixar a les bases de la convocatòria.

Article 22

1. L'accés a la categoria de mosso es fa pel sistema d'oposició lliure i requereix la superació d'un curs selectiu, que ha d'organitzar l'Escola de Policia de Catalunya, i la superació d'un període de pràctiques, tots els quals s'han d'adequar al principi d'avaluació restringida als mèrits i les capacitats professionals. Queden exempts del curs selectiu els aspirants que aportin un certificat conforme han superat el curs corresponent a l'Escola de Policia de Catalunya.

2. Durant el curs selectiu i, si s'escau, el període de pràctiques, els aspirants tenen la consideració de funcionaris en pràctiques. Durant aquest període, els aspirants han de tenir assegurats uns ingressos econòmics i la cotització corresponent a la Seguretat Social a efectes passius i d'assistència sanitària. El nomenament com a funcionari de carrera únicament es pot efectuar un cop superats el curs i el període

de de pràctiques, d'acord amb el que sigui establert en la convocatòria corresponent.

3. Amb independència de la prova de reconeixement mèdic que pugui establir la convocatòria, durant el curs o el període de pràctiques, o en acabar aquest, els aspirants poden ésser sotmesos a totes les proves mèdiques que siguin necessàries per a comprovar llur adequació al quadre d'exclusions mèdiques establert per a ingressar a la categoria. Si de les proves practicades es dedueix l'existència d'alguna causa d'exclusió, l'òrgan responsable pot proposar, en funció de la gravetat de la malaltia o el defecte físic, l'exclusió de l'aspirant del procés selectiu, en el qual cas correspon a l'òrgan competent per a efectuar el nomenament d'adoptar la resolució procedent, que en cap cas no pot donar dret a indemnització.

Article 23

L'accés a les categories de caporal, de sergent i de sots-inspector es fa per promoció interna, mitjançant concurs-oposició, entre membres del Cos que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat en la categoria immediatament inferior respectiva, que tinguin la titulació adequada i que hagin superat o superin en el procés de selecció el curs específic impartit per l'Escola de Policia de Catalunya. Les bases de la convocatòria poden exigir la superació d'un període de pràctiques de caràcter selectiu.

Article 24

1. L'accés a les categories d'inspector i d'intendent es fa per concurs-oposició lliure. S'ha de reservar fins a un 50% de les places de cada convocatòria per al torn de promoció interna dels membres del Cos que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat en la categoria immediatament inferior respectiva, que tinguin la titulació adequada i que hagin superat o superin en el procés de selecció el curs específic impartit per l'Escola de Policia de Catalunya i, si ho determina la convocatòria, un període de pràctiques de caràcter selectiu.

2. Els aspirants a les categories d'inspector i d'intendent que es presentin al concurs-oposició pel torn lliure han de superar també, amb caràcter selectiu, el curs específic impartit per l'Escola de Policia de Catalunya, llevat que presentin un certificat d'aquesta que acrediti que ja l'han superat, i, si ho determina la convocatòria, un període de pràctiques de caràcter selectiu. Durant el curs selectiu i, si s'escau, el període de pràctiques, tenen la consideració de funcionaris en pràctiques.

3. Les convocatòries de places d'inspectors i d'intendents poden establir que les vacants que es produeixin en el torn lliure incrementin el torn de promoció interna, i viceversa.

Article 25

1. El comandament del Cos de Mossos d'Esquadra correspon als comissaris i als majors.

2. L'accés a la categoria de comissari es fa pel sistema de lliure designació, mitjançant convocatòria pública, entre els caps, els oficials i els comandaments de les forces armades i de les forces i els cossos de seguretat, sempre que tinguin la titulació requerida. S'ha de reservar un mínim del 50% de les places de cada convocatòria per al torn de promoció interna, mitjançant el sistema de lliure designació, amb convocatòria pública prèvia, dels intendants del Cos de Mossos d'Esquadra que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat en aquesta categoria i que tinguin la titulació adequada.

3. L'accés a la categoria de major es fa mitjançant el sistema de lliure designació, efectuada per la persona titular del Departament de Governació entre els comissaris del Cos de Mossos d'Esquadra.

4. L'òrgan competent que estableixin les convocatòries ha d'emetre un informe prèviament a la designació de l'aspirant.

5. Un cop designats, els comissaris i els majors del Cos de Mossos d'Esquadra han de superar, abans d'ésser nomenats, un curs d'adequació impartit per l'Escola de Policia de Catalunya, d'acord amb la legislació vigent.

Article 26

Els membres de les forces armades i de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat que accedeixin al Cos de Mossos d'Esquadra d'acord amb el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 25, cal que pertanyin al grup A, que tinguin experiència en l'àmbit policial i que acreditin els coneixements de català que determina la legislació vigent. El compliment d'aquests requisits ha d'ésser recollit a l'informe previ a què es refereix l'article 25.4.

Article 27

Les vacants que es produeixin en les convocatòries per a la provisió de llocs entre membres de les forces armades i de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat s'han d'acumular al torn de promoció interna dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra.

Article 28

1. L'accés als llocs de facultatius i de tècnics es fa per promoció interna, mitjançant els sistemes d'oposició, concurs o concurs-oposició, entre funcionaris en actiu del Cos de Mossos d'Esquadra i de la resta de cossos especials de la Generalitat dels grups A i B. En cas de no proveir-se les va-

cants per promoció interna, cal procedir a fer-ne la convocatòria en torn lliure.

2. Les convocatòries de places de facultatius i de tècnics han de determinar, si escau, els requisits d'antiguitat, especialització i formació i els altres que siguin necessaris per als llocs convocats.

Secció tercera Formació

Article 29

1. L'Escola de Policia de Catalunya ha d'elaborar un pla de carrera professional que prevegi, d'acord amb la legislació vigent, l'equiparació de les titulacions exigides per a l'accés a les diferents categories que estableix aquesta Llei. El pla de carrera professional ha d'ésser aprovat pel Govern, a proposta de la persona titular del Departament de Governació.

2. Així mateix, l'Escola de Policia de Catalunya ha d'organitzar els cursos de perfeccionament, especialització, promoció i adequació dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra, d'acord amb les necessitats que requereixi el desplegament del Cos. Si s'escau, per tal d'aconseguir adequadament aquests objectius, l'Escola pot subscriure acords o convenis amb institucions anàlogues o d'altra naturalesa.

3. L'Escola de Policia de Catalunya ha de procurar la convalidació acadèmica, per l'administració competent, dels estudis que es cursin en els seus centres i ha de convalidar, al seu torn, aquelles matèries que hagin estat superades prèviament en altres centres educatius oficials, en la forma que sigui determinada reglamentàriament.

Capítol III Relació de llocs de treball i provisió dels llocs

Article 30

El Cos de Mossos d'Esquadra es compon d'una plantilla de personal formada per les places que figuren dotades en el pressupost, classificades per les escales, les categories i els llocs que especifica l'article 18.

Article 31

1. La relació de llocs de treball, estructurada orgànicament, inclou la totalitat de les places del Cos de Mossos d'Esquadra. Correspon al Govern de la Generalitat d'aprovar aquesta relació, que s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Per a cada lloc de treball, la relació ha d'indicar, almenys, la denominació, el nivell, les característiques, els

continguts funcionals, les necessitats formatives, els complements que té assignats, la forma de provisió i, si s'escau, la durada mínima o màxima que ha de tenir la provisió corresponent i els requisits exigibles per a la mobilitat dels funcionaris provinents d'altres cossos policials.

3. La relació ha d'especificar els llocs de treball susceptibles d'ésser ocupats per personal en situació de segona activitat i la forma d'adscripció, en els termes establerts per l'article 61.

Article 32

Tot funcionari del Cos de Mossos d'Esquadra gaudeix d'un grau personal, que correspon a algun dels nivells en què es classifiquen els llocs de treball.

Article 33

1. Els llocs de treball es poden proveir pels sistemes següents:

- a) Per concurs-oposició.
- b) Per concurs.
- c) Per lliure designació.

2. Els llocs de treball de les categories de comissari i de major es proveeixen pel sistema de lliure designació.

3. Totes les convocatòries per a la provisió dels llocs de treball s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 34

L'adscripció a destinació dels funcionaris procedents de nou ingrés en una categoria es fa per ordre de puntuació, d'acord amb la classificació obtinguda en el procés selectiu, entre els aspirants que compleixen els requisits establerts per a ocupar els llocs de treball en la categoria.

Article 35

Els funcionaris adscrits a un lloc de treball pel procediment de lliure designació poden ésser-ne remoguts amb caràcter discrecional, sense dret a indemnització.

Article 36

1. El Departament de Governació pot disposar, per necessitats del servei, la redistribució, dins la mateixa localitat, dels funcionaris en actiu del Cos de Mossos d'Esquadra que compleixin els requisits necessaris, sempre que es tracti de llocs que es proveeixen pel mateix sistema i corresponguin a

la mateixa escala i categoria. Aquesta redistribució no requereix convocatòria pública i no dóna lloc a indemnització.

2. Si les necessitats del servei ho requereixen, els llocs de treball es poden cobrir, excepcionalment, mitjançant adscripció provisional o comissió de serveis, que no poden durar més de dos anys.

Article 37

1. Si es produeix alguna vacant en un lloc de treball de les categories superiors a la de mossos i és urgent de proveir-la, la persona titular del Departament de Governació pot disposar l'encàrrec de funcions a un funcionari del Cos, sempre que compleixi tots els requisits exigits per a ocupar el dit lloc. L'encàrrec de funcions no pot durar més de dos anys.

2. Els encàrrecs de funcions donen dret a percebre el complement de destinació del lloc que és objecte de l'encàrrec.

Article 38

1. Per necessitats del servei justificades degudament, es pot disposar el trasllat forçós dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra.

2. No es considera com a canvi de localitat o de residència el trasllat a un lloc de treball que estigui a menys quilòmetres de la residència declarada pel funcionari dels que siguin establerts d'acord amb l'article 46.

3. Les destinacions forçoses tenen una durada màxima de dos anys.

4. Els trasllats forçosos amb canvi de residència donen dret a percebre les indemnitzacions que siguin establertes per reglament.

Títol tercer Del règim estatutari

Capítol I Drets i deures

Secció primera Drets i deures en general

Article 39

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra tenen els drets i els deures que els pertocquen com a funcionaris de la Generalitat, dins el marc de l'especificitat de llurs funció, d'acord amb la legislació vigent.

2. La Generalitat ha de protegir els funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra en l'exercici de llurs funcions i els ha

d'atorgar la consideració social deguda a llur jerarquia i a la dignitat del servei policial.

Article 40

1. Les retribucions dels funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra són les següents:

a) Retribucions bàsiques:

1r. El sou, la quantia del qual és idèntica per a tots els membres d'un mateix grup.

2n. Els triennis.

3r. Les pagues extraordinàries.

b) Retribucions complementàries:

1r. El complement de destinació, corresponent al nivell del lloc de treball que s'ocupa.

2n. El complement específic, que ha de figurar en la relació de llocs de treball i comprèn, de manera diferenciada, els conceptes d'especial dificultat tècnica, de grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'horaris. Només es pot atribuir un complement específic a cada lloc de treball, però la quantia resultant pot variar en funció dels conceptes anteriors atribuïts al lloc de treball.

3r. El complement de productivitat.

4t. Gratificacions per serveis extraordinaris.

5è. Indemnitzacions per raó del servei.

2. L'aplicació de les retribucions que estableix l'apartat 1 s'efectua d'acord amb la normativa dels funcionaris de la Generalitat i la relació de llocs de treball del Cos de Mossos d'Esquadra.

Article 41

Els funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra estan acoïllits al règim general de la seguretat social.

Article 42

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de rebre una formació i una capacitat professional permanent, que garanteixin el compliment adequat de llurs funcions, d'acord amb els principis d'objectivitat i d'igualtat d'oportunitats. A aquests efectes, es pot establir l'obligatorietat de l'assistència a determinades activitats formatives.

Article 43

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de disposar dels mitjans i les instal·lacions apropiats per al compliment de llurs funcions i per a l'atenció adequada de la ciutadania.

Article 44

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra tenen dret a una revisió mèdica anual.

2. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de fer periòdicament un examen psicotècnic, per ocupar determinats llocs de treball, d'acord amb el que s'estableixi.

3. El Departament de Governació ha d'adoptar les mesures necessàries per a la prevenció de malalties infeccioses.

Article 45

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra tenen incompatibilitat per a l'exercici de qualsevol altra activitat pública o privada, llevat de les exceptuades del règim general d'incompatibilitats.

Article 46

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra no estan obligats a residir a la localitat on treballen, llevat dels casos en què per raó del servei sigui necessari el deure de residència a la pròpia localitat.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, el Departament de Governació ha de determinar la distància màxima en quilòmetres, respecte a la localitat de destinació, a què estan obligats a residir els membres del Cos de Mossos d'Esquadra.

Article 47

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de complir estrictament la jornada i l'horari de treball que siguin determinats reglamentàriament. En situacions d'emergència es pot mobilitzar el personal fora de servei en les condicions que siguin establertes, a fi d'assegurar el compliment de la normativa vigent.

Article 48

1. Ateses les característiques del Cos de Mossos d'Esquadra, la concessió de llicències i permisos i la distribució dels períodes de vacances queden condicionades a les necessitats del servei. No obstant això, en acabar l'any, tots els membres del Cos han d'haver fet les vacances anuals.

2. El règim de llicències, permisos i vacances a què es refereix l'apartat 1 s'ha d'establir reglamentàriament, atenent les necessitats del servei.

Secció segona**Drets sindicals i Consell de la Policia - Mossos d'Esquadra****Article 49**

La regulació dels drets sindicals del Cos de Mossos d'Esquadra és la que estableixen aquesta Llei i la resta de la legislació vigent, i en concret s'apliquen els articles 18.2, 19, 20, 21, 22 i 24 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Article 50

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra tenen el dret de constituir organitzacions sindicals per a la defensa de llurs interessos, amb les limitacions establertes per la legislació vigent.

2. Les organitzacions sindicals que compleixin els requisits establerts per l'article 20 de la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat, s'han d'inscriure en el registre especial d'organitzacions sindicals de policia de la Generalitat.

Article 51

Les organitzacions sindicals del Cos de Mossos d'Esquadra tenen dret que se'ls faciliti un local per a l'exercici de llurs activitats, a les dependències que es determinin, i tenen també els altres drets i prerrogatives que els atorga la legislació vigent.

Article 52

El Consell de la Policia - Mossos d'Esquadra, sota la presidència de la persona titular del Departament de Governació o d'aquella altra en qui aquesta delegui, és l'òrgan de representació paritària de la Generalitat i dels membres del Cos.

Article 53

Les funcions del Consell de la Policia són:

a) La mediació i la conciliació en cas de conflictes col·lectius.

b) La participació en l'establiment de les condicions de prestació del servei dels funcionaris.

c) La formulació de mocions i l'evacuació de consultes en matèries relatives a l'estatut professional.

d) L'emissió d'informes en els expedients disciplinaris que s'instrueixin als membres del Cos per faltes molt greus i en tots els que s'instrueixin als representants dels sindicats.

e) L'emissió d'informe previ i preceptiu sobre els projectes de disposicions de caràcter general relatius a les matèries a què es refereix aquest article.

f) L'estudi de programes de modernització dels mètodes i les tècniques de treball.

g) La presentació de propostes de mesures relatives a la política de personal del Cos.

h) Les altres que li atribueixin les lleis i les disposicions generals.

Article 54

1. El Consell de la Policia és integrat paritàriament pels representants de l'Administració que designi la persona titular del Departament de Governació i pels representants dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra, sobre la base d'un representant per cada dos-cents cinquanta funcionaris o fracció de cadascuna de les escales que constitueixen el Cos.

2. La proporció establerta per l'apartat 1 pot ésser modificada pels decrets de convocatòria successius mentre duri el procés de creixement del Cos de Mossos d'Esquadra i no se superi la xifra total de quinze membres en representació del Cos i quinze membres en representació de l'Administració.

Article 55

1. Els representants dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra en el Consell de la Policia són els que resulten de les eleccions sindicals que s'han de fer a aquest efecte.

2. Tenen la condició d'electors i elegibles, en relació amb la data d'inici del procés electoral, els funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra que es trobin en situació de servei actiu o de segona activitat. Així mateix, poden ésser electors o elegibles els membres del Cos que es trobin en situació de suspensió de funcions, mentre la resolució no sigui consentida o adquireixi fermesa en via jurisdiccional, excepte en els supòsits de suspensió provisional originada per un procediment jurisdiccional o de suspensió ferma per un judici per falta molt greu.

3. Els representants escollits perden aquesta condició per qualsevol d'aquestes causes:

a) Expiració del mandat.

b) Pèrdua de la condició de funcionari.

c) Defunció.

d) Renúncia, la qual ha d'ésser expressa i comunicada a l'òrgan competent davant el qual exerceixen la representació.

Article 56

Les eleccions dels representants dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra en el Consell de la Policia es fan per escales, mitjançant sufragi personal, directe i secret entre els membres del Cos.

Article 57

Els candidats a l'elecció han de figurar en les llistes presentades per les organitzacions sindicals constituïdes legalment. Les llistes esmentades han de contenir tants candidats com membres del Consell de la Policia correspongui elegir, més dos candidats en condició de suplents, d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

Article 58

L'atribució de representants dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra en el Consell de la Policia s'ha d'efectuar mitjançant el sistema de representació proporcional, atribuint a cada llista el nombre de llocs que li correspon, de conformitat amb el quocient resultant de dividir el nombre de vots pel de llocs a cobrir. Si hi ha algun lloc sobrant, s'ha d'atribuir a la llista que tingui una major resta de vots.

Article 59

El mandat dels representants en el Consell de la Policia és de quatre anys, a comptar de la proclamació dels candidats electes. En cas de vacant, aquesta és coberta automàticament, si l'interessat accepta el càrrec, pel candidat que ocupa el lloc següent en la llista respectiva, inclosos els dos suplents. Si fineix el termini establert i la proclamació dels candidats electes no ha tingut lloc, s'entén que el mandat dels membres anteriors queda prorrogat fins que aquella no es produeixi.

Article 60

S'han d'establir per reglament l'organització i el funcionament intern del Consell de la Policia i les normes de convocatòria i desenvolupament de les eleccions dels seus membres.

Capítol II Segona activitat

Article 61

1. La segona activitat és una situació administrativa especial que té com a objecte garantir l'eficàcia en el servei dels integrants en actiu del Cos de Mossos d'Esquadra i permetre alhora l'ajust permanent d'escales i de categories i l'adaptació de la carrera professional als canvis que produeix el transcurs del temps. La situació administrativa de segona activitat ha d'ésser amb destinació.

2. Per raó de l'edat, que en cap cas no pot ésser inferior a cinquanta-set anys, o per disminució de les condicions físi-

ques o psíquiques, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra poden passar, abans d'arribar a la jubilació, a prestar serveis complementaris de segona activitat dins el mateix Cos o en llocs pertanyents a altres cossos de la Generalitat que siguin adequats a llur nivell i llurs coneixements.

3. S'han de determinar per reglament les circumstàncies i les condicions de la prestació dels serveis complementaris de segona activitat, i el grau de les incapacitats mèdiques que poden determinar el pas a aquesta situació.

4. Els funcionaris que ocupin llocs de facultatius i tècnics en el Cos de Mossos d'Esquadra no poden passar a prestar serveis de segona activitat.

Article 62

1. En la situació de segona activitat, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de percebre les retribucions bàsiques corresponents a llur categoria i les de caràcter personal que tenien reconegudes, a més de les complementàries del lloc de treball que ocupin. En el supòsit que les retribucions totals siguin inferiors a les que cobraven en el moment de passar a la segona activitat, han de rebre un complement personal transitori que iguali les retribucions amb les que percebien anteriorment.

2. El període de temps que es roman en la situació de segona activitat és computable als efectes de perfeccionament de triennis i de drets passius, en la categoria que es posseïa en el moment de produir-se el pas a la situació esmentada.

Article 63

1. La disminució de les condicions físiques o psíquiques que impedeixi el desenvolupament normal del servei ha d'ésser dictaminada per un tribunal mèdic compost de tres metges, un de designat pel Departament de Governació, un de designat per l'interessat i un d'escollit per sorteig entre els facultatius del Servei Català de la Salut que tinguin els coneixements idonis en relació amb el tipus d'afecció o de malaltia que pateix el funcionari.

2. El tribunal a què es refereix l'apartat 1 ha d'emetre el dictamen mèdic per majoria i l'ha d'eleva, acompanyat, si s'escau, de l'informe emès pel facultatiu discrepant, a la persona titular del Departament de Governació, per tal que adopti la resolució pertinent.

Article 64

Si el tribunal mèdic, com a conseqüència dels reconeixements efectuats, aprecia en el funcionari un estat d'impossibilitat física o de disminució de les facultats que l'incapaciti permanentment per al compliment de les seves funcions, ho ha de posar en coneixement de la persona titular del Depar-

tament de Governació perquè aquest tramiti l'expedient pertinent d'incapacitació i, si escau, la jubilació forçosa.

Capítol III Distincions i recompenses

Article 65

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra poden ésser distingits o recompensats si s'aprecia alguna de les circumstàncies o algun dels supòsits que siguin determinats per reglament.

2. Totes les distincions i les recompenses atorgades han de constar en l'expedient personal del funcionari i s'han de valorar com a mèrit en els concursos de provisió de llocs de treball. També es poden tenir en compte en els processos de provisió per lliure designació i en els ascensos.

Capítol IV Règim disciplinari

Secció primera Disposicions generals

Article 66

El règim disciplinari aplicable als membres del Cos de Mossos d'Esquadra és el que estableix aquesta Llei, sens perjudici de les responsabilitats civils o criminals en què puguin incórrer.

Secció segona Faltes

Article 67

Les faltes comeses pels membres del Cos de Mossos d'Esquadra en l'exercici de llurs funcions poden ésser molt greus, greus i lleus.

Article 68

Són faltes molt greus:

a) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució o a l'Estatut en l'exercici de les funcions.

b) Tota actuació que signifiqui discriminació per raó de raça, sexe, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

c) L'obstaculització de l'exercici de les llibertats públiques i dels drets sindicals.

d) La inflicció de tortures o maltractaments, la instigació a cometre aquests actes o el fet de col·laborar-hi o tolerar-los, i també qualsevol actuació abusiva, arbitrària o discriminatòria que impliqui violència física o moral.

e) Qualsevol conducta o actuació constitutiva d'infracció penal.

f) Qualsevol acte de prevaricació o suborn i el fet de no evitar-lo o denunciar-lo.

g) L'abandonament del servei.

h) La insubordinació individual o col·lectiva envers les autoritats o els comandaments de qui es depèn, amb motiu de la desobediència a les instruccions legítimes donades per aquests.

i) La denegació d'auxili i la manca d'intervenció urgent en qualsevol fet en què l'actuació sigui obligada o convenient.

j) La pèrdua de les armes o el fet que siguin sostretes per negligència inexcusable.

k) El mal ús de l'arma reglamentària o dels distintius del càrrec sense cap causa que ho justifiqui.

l) La participació en vagues, en accions substitutives d'aquestes o en actuacions concertades amb la finalitat d'alterar el funcionament normal dels serveis.

m) La publicació o la utilització indeguda de secrets declarats oficials per llei o qualificats com a tals, i la violació del secret professional.

n) La manca de rendiment manifesta, reiterada i no justificada, i també l'apatia, la desídia o el desinterès en el compliment dels deures, si constitueixen conducta continuada o ocasionen un perjudici greu a la ciutadania o a l'eficàcia dels serveis.

o) L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats.

p) El fet de causar, per negligència o per mala fe, danys molt greus en el patrimoni i els béns de la Generalitat o d'altres administracions públiques.

q) L'ocultació o l'alteració d'una prova amb la finalitat de perjudicar o d'ajudar l'encausat.

r) La falsificació, la sostracció, la simulació o la destrucció de documents del servei sota custòdia pròpia o de qualsevol altre funcionari.

s) Trobar-se en situació d'embriaguesa o consumir drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes durant el servei o habitualment i el fet de negar-se a les comprovacions tècniques pertinents.

t) La conculcació dels drets dels detinguts o els presos custodiats i el fet de subministrar-los drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicòtropes o begudes alcohòliques.

u) La reincidència en la comissió de tres faltes greus.

v) La manca de col·laboració manifesta amb membres dels altres cossos de policia, en els casos en què s'hagi de prestar, de conformitat amb la legislació vigent.

x) Qualsevol altra conducta tipificada com a molt greu en la legislació general de la funció pública de la Generalitat.

Article 69

Són faltes greus:

a) La desobediència als superiors en l'exercici de les funcions i l'incompliment de les ordres rebudes.

b) Les faltes de respecte o consideració greus i manifestes envers els superiors, els companys, els subordinats o els ciutadans.

c) Els actes i les conductes que atemptin contra la dignitat dels funcionaris, contra la imatge del Cos i contra el prestigi i la consideració deguts a la Generalitat.

d) El fet de causar, per negligència o per mala fe, danys greus en el patrimoni i els béns de la Generalitat o d'altres administracions públiques.

e) El fet d'originar enfrontaments en el servei o en el lloc de treball i el fet de prendre-hi part.

f) L'incompliment de l'obligació de donar compte a la superioritat de qualsevol assumpte que hagi de conèixer.

g) L'incompliment del deure de reserva professional pel que fa als assumptes coneguts per raó de les funcions encomanades.

h) La intervenció en un procediment administratiu si hi ha establerts legalment motius d'abstenció.

i) L'actuació amb abús d'atribucions en perjudici dels ciutadans, si no constitueix una falta molt greu.

j) El consum de begudes alcohòliques estant de servei i el fet de negar-se a les comprovacions tècniques pertinents.

k) La pèrdua de les credencials i el fet de permetre'n la sostracció per negligència inexcusable.

l) La tercera falta d'assistència sense causa justificada en un període de sis mesos.

m) La reincidència en la comissió de tres faltes lleus.

n) La pèrdua de les armes o el fet que siguin sostretes per negligència simple.

o) L'ostentació de l'arma reglamentària, de les credencials del càrrec o de la condició d'agent de l'autoritat sense cap causa que ho justifiqui.

p) En general, l'incompliment per negligència greu dels deures i les obligacions derivats de la pròpia funció.

Article 70

Són faltes lleus:

a) La incorrecció envers els superiors, els companys, els subordinats o els ciutadans.

b) El retard, la negligència i el descuit en el compliment de les funcions o de les ordres rebudes.

c) La descurança en la presentació personal.

d) La descurança en la conservació dels locals, del material i dels documents del servei, si no produeix perjudicis greus.

e) L'incompliment de la jornada de treball sense causa justificada.

f) La sol·licitud o la consecució de permuta de destinació o de canvi de serveis amb afany de lucre o falsejant les condicions per a tramitar-la.

g) El fet de prescindir del conducte reglamentari en formular qualsevol sol·licitud o reclamació, excepte en cas d'urgència o d'impossibilitat física.

h) Les faltes repetides de puntualitat dins un mateix mes sense causa justificada.

Article 71

1. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra que n'indueixin altres a fer actes o tenir conductes constitutius de falta disciplinària incorren en la mateixa responsabilitat que aquests.

2. Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra que encobreixin les faltes consumades molt greus i greus incorren en una falta d'un grau inferior.

Secció tercera Sancions

Article 72

1. Per la comissió de faltes molt greus es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) La separació del servei.

b) La suspensió de funcions, per més d'un any i menys de sis, amb pèrdua de les retribucions corresponents.

2. Per la comissió de faltes greus es pot imposar, conjuntament o alternativament, alguna de les sancions següents:

a) La suspensió de funcions, per més de quinze dies i menys d'un any, amb pèrdua de les retribucions corresponents.

b) La immobilització en l'escalafó, per un període no superior a cinc anys.

c) El trasllat a un altre lloc de treball, amb canvi de destinació, que pot comportar minoració de retribucions.

3. Per la comissió de faltes lleus es pot imposar alguna de les sancions següents:

a) La suspensió de funcions, d'un a catorze dies, amb pèrdua de les retribucions corresponents.

b) El trasllat a un altre lloc de treball, dins la mateixa localitat, sense canvi de residència.

c) L'amonestació per escrit.

d) La deducció proporcional de les retribucions, només per faltes de puntualitat i d'assistència lleus.

4. No es poden imposar sancions que consisteixin en la reducció de la durada de les vacances o en una altra minora-
ció dels drets de descans del funcionari. La sanció no pot comportar en cap cas violació del dret a la dignitat de la persona.

Article 73

Per a graduar les sancions, a més de les comissions o les omissions que s'hagin produït, cal tenir en compte, d'acord amb el principi de proporcionalitat:

a) La intencionalitat.

b) La pertorbació dels serveis.

c) Els danys produïts a l'Administració o als administrats.

d) La reincidència en la comissió de faltes.

e) El grau de participació en la comissió o l'omissió.

f) La transcendència per a la seguretat pública.

Secció quarta Procediment disciplinari

Article 74

1. No es poden imposar sancions per faltes greus o molt greus si no és en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte; la tramitació de l'expedient s'ha de regir pels principis de sumarietat i de celeritat, però en cap cas no hi pot haver indefensió. La sanció per faltes lleus pot ésser imposada sense cap altre tràmit que el d'audiència a l'interessat.

2. La incoació d'expedients disciplinaris i el nomenament de l'instructor i, si s'escau, del secretari corresponen a l'autoritat del Departament de Governació que sigui determinada.

3. La imposició de les sancions fixades per aquesta Llei correspon a la persona titular del Departament de Governació, competència que pot ésser desconcentrada en altres òrgans del Departament, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Si la sanció és de separació del servei, l'òrgan competent és el Govern de la Generalitat, sens perjudici del que estableix l'apartat 4.

4. En cas de separació del servei d'un funcionari procedent de l'Administració de l'Estat en virtut de la disposició addicional tercera, cal trametre la resolució, juntament amb l'expedient personal, al ministeri corresponent, perquè en tingui coneixement, i atènyer-se al que disposa la legislació vigent.

5. En cas de separació del servei d'un dels funcionaris de l'Administració de l'Estat a què fa referència l'article 25, el Departament de Governació ha de trametre la proposta de resolució, juntament amb l'expedient personal, al ministeri corresponent, perquè adopti la resolució pertinent.

Article 75

A l'inici de la tramitació d'un procediment disciplinari que s'instrueixi a un membre del Cos de Mossos d'Esquadra, o durant aquesta, l'òrgan competent pot acordar, com a mesures cautelars, la suspensió provisional o l'adscripció a un altre lloc de treball, mesures que poden comportar la pèrdua provisional de l'uniforme, l'arma i la credencial del funcionari expedientat o sotmès a processament. En el moment de resoldre sobre el manteniment o l'aixecament de les mesures cautelars, s'ha de valorar la gravetat dels fets comesos,

les circumstàncies concretes de cada cas i l'expedient personal del funcionari expedientat. La resolució en què s'acordi d'imposar o de prorrogar les mesures cautelars ha d'ésser motivada.

Article 76

1. La suspensió provisional es pot acordar per un termini d'un mes, finit el qual es pot prorrogar per un altre mes, i així successivament fins a un termini màxim de sis mesos, per causa imputable a l'expedientat.

2. La suspensió provisional comporta, mentre dura, la pèrdua de les retribucions corresponents al complement específic i a les gratificacions per serveis extraordinaris. El temps de suspensió provisional es computa als efectes del compliment, si s'escau, de la sanció de suspensió de funcions.

3. El temps de trasllat preventiu del funcionari expedientat no pot excedir de la durada de l'expedient disciplinari.

Article 77

La suspensió de funcions, ja sigui com a sanció, ja sigui com a mesura preventiva, comporta la privació temporal de l'exercici de les funcions, la retirada de l'arma i de la credencial reglamentàries, la prohibició d'ús de l'uniforme, si escau, i la prohibició d'entrar a les dependències dels mossos d'esquadra sense autorització.

Article 78

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, per mort, per indult, per amnistia i per la prescripció de la falta o de la sanció.

2. Les faltes molt greus prescriuen al cap de sis anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de dos mesos.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de sis anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus al cap de tres mesos.

4. El còmput del termini de prescripció de les faltes s'inicia des que es comet la falta, i el del termini de prescripció de la sanció comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

5. El compliment dels terminis de prescripció establerts per l'apartat 4 comporta la cancel·lació de les anotacions corresponents en l'expedient personal.

Disposicions addicionals

Primera

D'acord amb el que estableix l'article 13.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Junta de Seguretat de Catalunya de coordinar l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra i de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat.

Segona

1. Atès que la Generalitat té competència per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana, són autoritats competents, en matèria de seguretat i per a ordenar les actuacions necessàries per al manteniment i el restabliment de la seguretat ciutadana, sens perjudici de les competències que atribueix la legislació vigent al president de la Generalitat, la persona titular del Departament de Governació i les persones titulars dels òrgans d'aquest Departament, segons les disposicions legals i reglamentàries corresponents.

2. Corresponen a les autoritats competents segons l'apartat 1 les atribucions següents:

a) Les determinades per la Llei orgànica 1/1992, del 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana. Respecte a les facultats sancionadores establertes per la dita Llei, són competents:

1r. El Govern de la Generalitat per a imposar multes de fins a cent milions de pessetes i qualsevol de les restants sancions per infraccions molt greus, greus o lleus.

2n. La persona titular del Departament de Governació per a imposar multes de fins a cinquanta milions de pessetes i qualsevol de les restants sancions per infraccions molt greus, greus o lleus.

3r. Les restants autoritats a què es refereix l'apartat 1 per a imposar multes de fins a deu milions de pessetes i qualsevol de les restants sancions per infraccions molt greus, greus o lleus.

b) Les determinades per la Llei de l'Estat 23/1992, del 30 de juliol, de seguretat privada. Respecte a les facultats sancionadores establertes per la dita Llei, són competents:

1r. La persona titular del Departament de Governació, pel que fa a les faltes molt greus.

2n. La persona titular de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, pel que fa a les faltes greus i lleus.

c) Les restants que els atribueix la legislació vigent, amb les correspondències següents:

1r. Les atribucions de la persona titular del Ministeri d'Interior i de les persones titulars de les secretaries d'Estat corresponen a la persona titular del Departament de Governació.

2n. Les atribucions de les persones titulars de les direccions generals, de les delegacions del Govern i dels governs civils corresponen a la persona titular de la Direcció General de Seguretat Ciutadana.

3. Les atribucions que l'apartat 2 atorga a la persona titular del Departament de Governació i a la persona titular de la Direcció General de Seguretat Ciutadana es poden desconcentrar en altres òrgans del Departament.

4. Totes les autoritats i tots els funcionaris públics, en l'àmbit de llurs competències, han de col·laborar amb les autoritats a què fan referència els apartats anteriors i prestar-los l'auxili que sigui possible, amb vista a la consecució de les finalitats definides per l'article 3.

5. En els supòsits en què les autoritats autonòmiques i els membres del Cos de Mossos d'Esquadra hagin de sol·licitar ajuda i col·laboració als particulars, cal atènyer-se al que disposa l'article 5.2 de la Llei orgànica 1/1992, del 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana.

Tercera

Si s'escau, les funcions del Cos de Mossos d'Esquadra poden ésser exercides per funcionaris procedents de l'Administració de l'Estat que s'integrin en l'esmentat Cos, en les condicions que estableix la legislació aplicable als funcionaris de la Generalitat.

Quarta

1. Els alcaldes han d'ésser informats en tot moment del desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra, en allò que afecta llur terme municipal, i de les iniciatives o actuacions específiques que puguin tenir repercussió en la collectivitat local.

2. En funció del desplegament de la Policia de la Generalitat, el Cos de Mossos d'Esquadra pot exercir les funcions assignades a les policies locals en els termes establerts per l'article 12.1.Cinquè. En aquests supòsits, els membres del Cos actuen sota la dependència de les autoritats locals i del Departament de Governació, d'acord amb llurs competències respectives.

Disposicions transitòries

Primera

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ocupin llocs de treball de les categories de sergent i de sergent major tenen dret a reserva de plaça, durant un termini de cinc anys, en el grup immediatament superior en el moment que acreditin la titulació requerida per a accedir-hi, si superen o han superat el curs selectiu corresponent, impartit per l'Escola de Policia de Catalunya.

Segona

Els expedients disciplinaris en tràmit a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regulen per les disposicions anteriors, llevat que les d'aquesta norma siguin més beneficioses.

Tercera

Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra queden integrats en les escales i les categories establertes per l'article 18, segons les correspondències següents:

- a) Mosso: mosso.
- b) Caporal: caporal.
- c) Sergent: sergent.
- d) Sergent major: sots-inspector.
- e) Sots-inspector: intendent.
- f) Inspector: comissari.

Quarta

Als efectes del règim de previsió, els mossos d'esquadra provinents d'altres administracions mantenen el sistema de seguretat social o de previsió que tenien originàriament, llevat del supòsit que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei ingressin en una categoria del Cos de Mossos d'Esquadra superior a la que ocupaven en el moment del traspàs.

Cinquena

Mentre duri el procés de desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra, les funcions establertes per l'article 12 també poden ésser exercides per unitats o membres de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, en els termes dels acords de coordinació que s'estableixin.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions legals o reglamentàries en allò que s'oposin a aquesta Llei o la contradiguin.

Disposició final

Es faculten el Govern de la Generalitat i, si escau, la persona titular del Departament de Governació per a fer el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Palau del Parlament, 30 de juny de 1994

El secretari quart
Xavier Bosch i Garcia

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
- 1.01. Lleis i altres normes
- 1.01.10. Normes de règim interior

NORMA ESPECIAL REGULADORA DE L'ESTATUT DEL PERSONAL AL SERVEI DE LA SINDICATURA DE COMPTES

APROVADA PER LA COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR EL DIA 28 DE JUNY DE 1994

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior, en sessió tinguda el dia 28 de juny de 1994, per unanimitat dels presents, de conformitat amb l'acord de la Mesa del dia 10 de novembre de 1992 i l'article 46 del Reglament, ha aprovat la següent

NORMA ESPECIAL REGULADORA DE L'ESTATUT DEL PERSONAL AL SERVEI DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Norma addicional del 19 de març de 1986 (BOPC núm. 125, del 14 d'abril de 1986) regulava l'estatut del personal al servei de la Sindicatura de Comptes, el règim de selecció i les competències que tenien els diferents òrgans de la Sindicatura.

Aquesta Norma addicional a les de règim interior tenia com a marc de referència la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la funció pública de la Generalitat de Catalunya, la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de mesures urgents per a la reforma de la funció pública, i la Llei 6/1984, del 5 de març, de la Sindicatura de Comptes.

La Llei 6/1984, del 5 de març, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, per la modificació feta per la Llei 15/1991, del 4 de juliol, ha canviat el marc normatiu del personal al servei de la Sindicatura. En efecte, l'article 27 d'aquesta Llei disposa que el personal al servei de la Sindicatura de Comptes és constituït per funcionaris als quals s'apliquen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, sens perjudici de les normes específiques que calgui aplicar.

Això implica que, per manament explícit de la Llei 6/1984 (article 27 de la redacció fixada per la Llei 15/1991), les normes bàsiques aplicables al personal de la Sindicatura de Comptes són els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, sens perjudici de les normes especials que calgui aplicar-li.

Com a conseqüència de tot això, la Norma especial que segueix té en compte els principis inspiradors següents:

- a) Independència d'actuació dels funcionaris de la Sindicatura respecte als ens fiscalitzats.
- b) Subjecció dels funcionaris al servei de la Sindicatura als Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament, sens perjudici de llurs especificitats.

Per això, la Norma especial inclou:

- La concreció del sistema de competències en matèria de personal que han d'exercir els òrgans de la Sindicatura de Comptes.
- El sistema d'accés a la Sindicatura de Comptes, en el marc dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya.

Article 1. Disposicions generals

1. Els funcionaris de la Sindicatura de Comptes estan subjectes, en els termes establerts per l'article 27 de la Llei 6/1984 modificada per la Llei 15/1991, al títol III dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, sens perjudici de les especificitats derivades de les Normes de règim interior de la Sindicatura de Comptes i d'aquesta Norma especial.

2. Els funcionaris de la Sindicatura de Comptes actuen amb submissió a l'ordenament jurídic i amb total independència respecte als òrgans i als ens públics que estan subjectes a la fiscalització de la Sindicatura.

3. El Parlament de Catalunya i la Sindicatura de Comptes protegeixen el personal d'aquesta en l'exercici de les seves funcions i li atorguen la consideració social deguda a la seva jerarquia i a la dignitat del servei públic.

Article 2. Especificació de les competències del Parlament i de la Sindicatura

1. Correspon al Parlament de Catalunya la regulació de l'estatut del personal de la Sindicatura de Comptes i correspon a la Sindicatura la selecció i l'organització del seu personal.

2. Llevat dels casos previstos per aquesta Norma i les Normes de règim interior de la Sindicatura, les competències que en relació amb els funcionaris del Parlament els Estatuts del règim i el govern interiors confereixen a la Mesa, al president del Parlament i a l'oficial major, pel que fa a la Sindicatura de Comptes, correspon d'exercir-les, respectivament, a la Comissió de Govern, al síndic major i al secretari general.

Article 3. Assignació orgànica de competències

1. Corresponen a la Comissió de Govern Interior del Parlament de Catalunya, a proposta de la Sindicatura de Comptes, les competències següents:

a) Aprovar la regulació de l'estatut jurídic del personal de la Sindicatura mitjançant l'adaptació dels Estatuts del règim i el govern interiors a les particularitats derivades de l'estructura d'aquella.

b) Aprovar la plantilla de personal i la classificació de llocs de treball de la Sindicatura de Comptes.

2. Corresponen al Ple de la Sindicatura de Comptes les competències següents:

a) Proposar al Parlament la regulació de l'estatut jurídic del personal de la Sindicatura de Comptes.

b) Proposar al Parlament la plantilla i la classificació dels llocs de treball de la Sindicatura de Comptes.

c) Aprovar l'oferta anual d'ocupació pública a proposta del síndic major.

d) Aprovar les bases de les convocatòries d'oposició o de concurs-oposició a què es refereix l'article 25 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament, en relació amb el personal de la Sindicatura de Comptes.

e) Aprovar les bases per a la provisió de llocs de treball mitjançant concurs de mèrits o lliure designació, en relació amb el personal de la Sindicatura de Comptes.

3. Els acords del Ple de la Sindicatura de Comptes presos conformement al que disposen les lletres c), d) i e) de l'apartat 2 han d'ésser comunicats al Parlament.

Article 4. Selecció i nomenament del personal

1. El procediment de selecció i nomenament del personal de la Sindicatura de Comptes és el que estableixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament i les Normes per a la provisió de llocs de treball i de promoció interna dels funcionaris del Parlament de Catalunya, amb les especialitats següents:

a) El tribunal que ha de judicar les proves per a ocupar llocs de treball qualificats de tècnics (supervisors, auditors i ajudants d'auditor) ha d'ésser constituït pel síndic major o el síndic membre de la Comissió de Govern en qui aquell delegui, el qual el presideix; per un altre síndic nomenat pel Ple de la Sindicatura; per un representant del Parlament; per un funcionari de la Sindicatura designat per la Comissió de Govern per raó de la seva especialització, d'una terna proposada pels representants del personal; per un representant del col·legi professional corresponent designat per aquest entre els professionals en exercici i de reconegut prestigi, i per un professor de l'especialitat corresponent designat per una universitat catalana, la qual ha d'ésser triada per torn rotatori entre les universitats segons la data de fundació.

b) El tribunal que ha de judicar les proves de la resta de personal ha d'ésser constituït pel síndic major o el síndic membre de la Comissió de Govern en qui aquell delegui, el

qual el presideix; per un altre síndic nomenat pel Ple de la Sindicatura; per un representant del Parlament, i per un funcionari de la Sindicatura designat per la Comissió de Govern, per raó de la seva especialització, d'una terna proposada pels representants del personal.

c) La junta de mèrits que ha de resoldre sobre els concursos de mèrits, d'acord amb l'article 9 de les Normes per a la provisió dels llocs de treball i de promoció interna dels funcionaris del Parlament de Catalunya, ha d'ésser constituïda pel síndic major o el síndic de la Comissió de Govern en qui aquell delegui, el qual la presideix; un síndic nomenat pel Ple; el secretari general; un supervisor, i un representant del personal nomenat pels òrgans de representació i participació d'aquest.

2. Tant a les juntes de mèrits com als tribunals qualificadors actua com a secretari el funcionari que sigui designat pel mateix òrgan col·legiat.

Article 5. Grups de classificació

La titulació requerida per a ingressar als grups de funcionaris a què es refereix l'article 22.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors és l'establerta per l'article 20 de la Llei 17/1985, de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 6. Situacions dels funcionaris

1. Els funcionaris de la Sindicatura de Comptes es troben en situació de servei actiu:

a) Quan ocupen llocs de treball a la Sindicatura de Comptes.

b) Quan els ha estat conferida una comissió de serveis en organismes internacionals, en entitats públiques o governs estrangers, en programes de cooperació internacional, en òrgans constitucionals o estatutaris o en administracions públiques o en assemblees legislatives, per un període no superior a dos anys.

2. Els funcionaris de la Sindicatura que adquireixen la condició de funcionaris al servei del Parlament de Catalunya, de la institució del Síndic de Greuges, de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o bé d'altres administracions resten en situació d'excedència voluntària en els termes establerts per l'article 38.2 dels Estatuts del règim i el govern interiors.

Article 7. Règim retributiu

Les retribucions dels funcionaris de la Sindicatura de Comptes s'han de fixar d'acord amb el que disposa la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la funció pública de la Generalitat de Catalunya.

Disposicions addicionals**Primera**

1. El personal de la Sindicatura de Comptes que estava en servei actiu a l'entrada en vigor de la Llei 15/1991 resta directament sotmès als Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, a la Norma de règim interior de la Sindicatura de Comptes i a aquesta Norma especial, sens perjudici dels drets adquirits de què pugui ésser titular.

2. La Sindicatura de Comptes ha d'integrar l'esmentat personal en les places establertes en la Plantilla de la Sindicatura de Comptes.

Segona

La relació de llocs de treball de la Sindicatura de Comptes és l'establerta per acord de la Comissió de Govern Interior del Parlament el 20 de gener de 1992 (BOPC, 336 - Annex, 22.01.92).

Tercera

Els acords, les resolucions, les convocatòries i, en general, qualssevol actes que els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya estableixen que s'han de publicar únicament en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, quan siguin adoptats per la Sindicatura de Comptes s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Disposicions transitòries**Primera**

1. Els òrgans de representació dels funcionaris al servei de la Sindicatura de Comptes poden ésser:

a) Els delegats de personal, en nombre de tres, que han d'exercir la seva representació de forma mancomunada, mentre la Sindicatura tingui un nombre de funcionaris inferior a cinquanta. En aquest cas, els delegats de personal han d'ésser elegits i tenen les funcions que estableix la Llei de

l'Estat 9/1987, d'òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques, modificada per la Llei 7/1990.

b) El Consell de Personal, quan la Sindicatura tingui un nombre de funcionaris igual o superior a cinquanta. El Consell de Personal ha d'ésser elegit en la mateixa forma i ha de tenir les mateixes funcions que estableixen els Estatuts del règim i el govern interiors.

2. La Sindicatura de Comptes ha de fer les actuacions conduents a la designació dels òrgans de representació dels funcionaris que, d'acord amb l'apartat 1, siguin procedents.

Segona

1. En les primeres convocatòries de concurs-oposició que faci la Sindicatura de Comptes es podrà tenir en compte al personal de les altres administracions públiques que hi hagi estat destinat en règim de comissió de serveis, per una sola vegada per a cada vacant, com a mèrit preferent, entre d'altres, el fet d'haver desenvolupat tasques similars en la mateixa Sindicatura.

2. La valoració del mèrit a què es refereix l'apartat 1 ha d'ésser feta en funció de la durada de la comissió de serveis, sense que es puguin tenir en compte els casos en què aquesta sigui inferior a sis mesos, ni els casos en què l'inici de la comissió de serveis s'hagi produït amb posterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 15/1991. En cap cas la valoració d'aquest mèrit no pot ésser superior al 25% de la puntuació màxima que pugui obtenir-se en la fase de concurs.

3. El personal que adquireixi la condició de funcionari al servei de la Sindicatura de Comptes i que hagi allegat i se li hagi apreciat el mèrit de què tracta aquesta disposició ha de prendre possessió efectiva de la plaça i no pot optar pel reintegrés en la plaça d'origen sense renunciar a la plaça obtinguda, durant el termini de tres anys que estableix l'article 38.3.a) dels Estatuts del règim i el govern interiors per a l'excedència voluntària per interès particular del funcionari.

Palau del Parlament, 28 de juny de 1994

La secretària primera
Flora Sanabra i Villarroja

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. **TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ**
1.10. **Resolucions**

**RESOLUCIÓ 162/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, PER LA QUAL S'ACORDA
DE PRESENTAR A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS
LA PROPOSICIÓ DE LLEI REGULADORA DE LA TELEVISIÓ LOCAL**

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 29 DE JUNY DE 1994
(DSPC-P, 94)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 29 de juny de 1994, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei reguladora de la televisió local.

Finalment, recollint les modificacions aprovades, d'acord amb l'article 140.1 i 2 i els articles concordants del Reglament del Parlament i en virtut del que disposen els articles 87.2 de la Constitució espanyola i 34.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, amb el suport de la majoria absoluta, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la

**PROPOSICIÓ DE LLEI REGULADORA
DE LA TELEVISIÓ LOCAL**

Les emissores de televisió local representen, en conjunt, una important contribució en el camp de la comunicació local, tant per llur pluralitat en el camp de la informació com per llur aportació cultural i llur acció dinamitzadora en el camp social, sense oblidar endemés el paper vehiculador de les llengües pròpies com a patrimoni cultural de tots els ciutadans.

Les televisions locals, presents a la nostra societat des de fa més d'una dècada, necessiten el reconeixement legal que els garanteixi la continuïtat i la viabilitat tècnica, compatible en alguns casos amb altres serveis que ocupen també l'espectre radioelèctric, i el desenvolupament de totes llurs potencialitats.

Article 1

La televisió local es defineix com un mitjà de comunicació social que permet l'emissió o la transmissió d'imatges no permanents i sons dins la demarcació d'un municipi, una

agrupació de municipis o una comarca, mitjançant ones electromagnètiques o per cable.

Article 2

L'activitat de les emissions de televisió local regulades per aquesta Llei s'inspira en els principis següents:

- a) L'objectivitat, la veracitat i la imparcialitat de les informacions.
- b) La separació entre informacions i opinions, la identificació dels qui sostenen les opinions i la lliure expressió d'aquestes, dins els límits fixats per l'article 20.4 de la Constitució.
- c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.
- d) El respecte a l'honor, a la intimitat de les persones, a la pròpia imatge i a la resta de drets i llibertats reconeguts a la Constitució.
- e) La protecció de la joventut i de la infància.
- f) El respecte als valors d'igualtat recollits a l'article 14 de la Constitució.

Article 3

1. La televisió local té el caràcter de servei públic, gestionat per concessió, i es regeix per la Llei 31/1987, del 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, per la Llei present i per les normes de desenvolupament d'aquesta a què es refereix la disposició final.

2. Les concessions administratives per a la prestació d'aquest servei de televisió local són atorgades pel Govern de l'Estat o, si escau, pels òrgans executius de les comunitats autònomes els estatuts d'autonomia de les quals els atribueixin competències d'execució en matèria de televisió. Correspon així mateix a aquestes comunitats autònomes l'exercici de les facultats d'inspecció i de sanció i l'adopció de les mesures cautelars que exigeixi la prestació correcta dels serveis.

3. En el cas que el servei sigui prestat a través d'ones electromagnètiques, l'assignació de freqüències correspon a l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat.

4. En el cas que el servei sigui prestat a través de cable, l'estesa únicament pot excedir del territori d'una comunitat autònoma si compta amb la concessió i amb l'informe favorable de la comunitat autònoma o les comunitats autònomes en les quals l'estesa tingui menor incidència.

5. Poden ésser titulars de la concessió del servei públic de televisió local:

a) L'ajuntament del terme municipal que abasti la concessió.

b) L'agrupació voluntària de municipis dels termes municipals que abasti la concessió.

c) El consell comarcal corresponent.

d) Les entitats privades sense ànim de lucre.

6. Si el titular de la concessió és un ajuntament o una altra de les entitats locals a què es refereix l'apartat 5, el servei de televisió local ha d'ésser gestionat directament mitjançant les formes establertes per l'article 85.3 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

7. Les concessions s'atorguen per un termini de deu anys i poden ésser renovades per períodes de la mateixa durada.

2. Les emissores de televisió local que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ja es trobin en funcionament han d'adequar llur activitat a les determinacions d'aquesta Llei en el termini d'un any de la dita entrada en vigor.

Disposició final

1. Aquesta Llei té el caràcter de norma bàsica i es dicta en exercici de la competència reservada a l'Estat per l'article 149.1.27 de la Constitució espanyola.

2. El Govern de l'Estat i els governs de les comunitats autònomes els estatuts d'autonomia de les quals els atribueixin competències de desenvolupament legislatiu en matèria de televisió poden dictar les normes de desenvolupament que requereixi l'aplicació d'aquesta Llei. Les normes dictades pel Govern de l'Estat tenen caràcter supletori en les esmentades comunitats autònomes.

3. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Boletín Oficial del Estado*.

Disposició transitòria

1. La concessió del servei públic de televisió local pot ésser sol·licitada per les emissores en funcionament en el termini d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Palau del Parlament, 29 de juny de 1994

El secretari tercer
Enric Castellnou i Alberch

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

RESOLUCIÓ 163/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA PROMOCIÓ I LA DIFUSIÓ DEL CONEIXEMENT DEL LLENGUATGE DE SIGNES

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 30 DE JUNY DE 1994
(DSPC-P, 95)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 30 de juny de 1994, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la promoció i la difusió del coneixement del llenguatge de signes, presentada pels G. P. de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel diputat Sr. Antoni Farrés, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya, pel diputat Sr. Julio Ariza, del G. P. Popular, i per la diputada Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg. 18871).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Adoptar progressivament el bilingüisme entre el llenguatge oral i el llenguatge de signes en l'àmbit de l'educació a Catalunya, amb vista a la integració de les persones deficients auditives profundes, perquè aquestes, d'acord amb llurs necessitats educatives específiques, tinguin cada vegada més possibilitats d'accés a la societat, en general, i al món del treball i de la cultura.

2. Mantenir en la mesura possible, d'acord amb les tasques de valoració i seguiment individualitzats del Centre de Recursos Educatius per Deficients Auditius (CREDA), l'escolarització en el sistema educatiu ordinari de les persones deficients auditives profundes.

3. Impulsar la recerca en l'àmbit del llenguatge de signes des del Departament d'Ensenyament, per mitjà de convocatòries públiques o de beques específiques, a partir del curs 1994-95. Els treballs d'aquesta recerca han d'ésser publicats i divulgats.

4. Oferir cursos de formació del llenguatge de signes per a fer-ne possible la introducció progressiva a partir del 1994-95.

5. Impulsar campanyes de sensibilització i informació per a pares i tutors del col·lectiu de les persones deficientes audi-

tives profundes pel que fa al llenguatge de signes i a l'aplicació d'aquest al sistema educatiu.

6. Iniciar les accions pertinents perquè el tècnic intèrpret de signes sigui reconegut en l'àmbit de la formació professional.

Palau del Parlament, 30 de juny de 1994

El secretari quart
Xavier Bosch i Garcia

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

RESOLUCIÓ 164/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, PER LA QUAL ES DESIGNEN TRES VOCALS DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE LA JUNTA DE MUSEUS

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 30 DE JUNY DE 1994
(DSPC-P, 95)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 30 de juny de 1994, d'acord amb l'article 40.3 i la disposició transitòria segona de la Llei 17/1990, del 2 de novembre, de museus, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya designa vocals de la Comissió Executiva de la Junta de Museus de Catalunya el Sr. Francesc Fontbona de Vallescar, el Sr. Lluís Monreal i Agustí i el Sr. Ramon Parés i Farras.

Palau del Parlament, 30 de juny de 1994

El secretari tercer
Enric Castellnou i Alberch

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

RESOLUCIÓ 165/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, PER LA QUAL S'ELEGEIXEN ELS REPRESENTANTS DEL PARLAMENT EN EL CONSELL SOCIAL DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

ADOPTADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 30 DE JUNY DE 1994
(DSPC-P, 95)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 30 de juny de 1994, d'acord amb l'article 4.1.g) de la Llei 26/1984, del 19 de desembre, de coordinació universitària i de creació de consells socials, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya elegix el Sr. Josep Grifoll i Guasch, el Sr. Raimon Martínez i Fraile, la Sra. M. Lluïsa Penelas i Guerrero, el Sr. Julià M. Valón i Cunillera i el Sr. José Antonio Pérez Torrente perquè representin els interessos socials en el Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra.

Palau del Parlament, 30 de juny de 1994

El secretari segon
Xavier Guitart i Domènech

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.15. Mocions

**MOCIÓ 61/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE EL FINANÇAMENT
DE LA SANITAT**

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 1 DE JULIOL DE 1994
(DSPC-P, 96)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 1 de juliol de 1994, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament de la sanitat, presentada pel diputat Sr. Josep M. Reguant, del G. Mixt (Reg. 20153).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Incloure, de manera prioritària, el finançament de la sanitat a Catalunya en el marc del gir autonòmic que reclama el Govern de la Generalitat.

2. Negociar amb la màxima fermesa el finançament de la sanitat a Catalunya, amb criteris de suficiència i equilibri territorial, evitant la discriminació respecte a l'Insalud.

3. Reclamar l'aflorament del dèficit sanitari i la seva liquidació urgent, i establir mecanismes d'automatisme, amb vista al futur, en el cas que es produïxin desviacions.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 1994

El secretari quart
Xavier Bosch i Garcia

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

MOCIÓ 62/IV DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA POLÍTICA EDUCATIVA

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 1 DE JULIOL DE 1994
(DSPC-P, 96)

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 1 de juliol de 1994, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa, presentada pel diputat Sra. Ignasi Riera i Gassiot, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (Reg. 20203), i les esmenes presentades.

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Continuar informant la població escolar tant de l'oferta de formació professional reglada com de la corresponent a la formació contínua i a la reinserció laboral.

2. Continuar estudiant la possibilitat d'incardinar en la programació de l'aplicació de la Logse el professorat tècnic de formació professional, i informar-ne els representants de la comunitat educativa.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 1994

La secretària primera
Flora Sanabra i Villarroja

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
1.20. InterpeHacions

InterpeHació al Consell Executiu sobre el creixement de l'economia a Catalunya (Reg. 18127; BOPC, 218, 14036)

—Formulada pel diputat Sr. Aleix Vidal-Quadras, del G. P. Popular, i resposta pel conseller d'Economia i Finances en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre la política de comerç (Reg. 18408; BOPC, 221, 14249)

—Formulada pel diputat Sr. Joan Puigcercós, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller de Comerç, Consum i Turisme en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre la política general d'assistència i orientació a les víctimes de delictes (Reg. 18658; BOPC, 228, 14517)

—Formulada pel diputat Sr. Joan Oliart, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Justícia en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre el Tercer Món (Reg. 18706; BOPC, 225, 14384)

—Formulada pel diputat Sr. Ignasi Riera i Gassiot, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i resposta pel conseller de Benestar Social en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre les emissores de ràdio (Reg. 19164; BOPC, 231, 14653)

—Formulada pel diputat Sr. Joan Ignasi Elena i Garcia, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Benestar Social en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre la política general de minusvàlids greument afectats (Reg. 19207; BOPC, 231, 14654)

—Formulada per la diputada Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i resposta pel conseller de Benestar Social en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu sobre les barreres arquitectòniques (Reg. 19636; BOPC, 236, 15023)

—Formulada pel diputat Sr. Xavier Bosch, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller de Benestar Social en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

InterpeHació al Consell Executiu en matèria de joventut (Reg. 20428; BOPC, 245)

—Formulada pel diputat Sr. Joan Puigcercós, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i resposta pel conseller de Cultura en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
 2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
 2.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei reguladora de la iniciativa legislativa popular (Reg. 270; BOPC, 2, 28)

— Rebutjada pel Ple del Parlament en el tràmit de presa en consideració, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

— Retirada pel portaveu del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, en la sessió plenària núm. 53, tinguda el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

Proposició de llei sobre el funcionament democràtic dels col·legis professionals (Reg. 17847; BOPC, 214, 13876)

Proposició de llei sobre la iniciativa legislativa popular (Reg. 379; BOPC, 5, 233)

— Rebutjada pel Ple del Parlament en el tràmit de presa en consideració, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
 2.15. Mocions subsegüents a interpeHacions

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general de subvencions per a persones amb disminució i mobilitat reduïda (Reg. 20180; BOPC, 244, 15460)

— Rebutjada pel Ple del Parlament, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política d'educació infantil (Reg. 20218; BOPC, 244, 15462)

— Rebutjada pel Ple del Parlament, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la construcció de nous centres penitenciaris (Regs. 20181 i 20241; BOPC, 244, 15460)

— Rebutjada pel Ple del Parlament, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la planificació en els centres d'Educació Especial (Reg. 20219; BOPC, 244, 15462)

— Rebutjada pel Ple del Parlament, en la sessió núm. 53, tinguda el dia 1 de juliol de 1994 (DSPC-P, 96).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT
 2.20. InterpeHacions

InterpeHació al Consell Executiu sobre les indústries culturals (Reg. 18627; BOPC, 225, 14383)

— Retirada en el Ple del dia 30 de juny de 1994 (DSPC-P, 95).

4. INFORMACIÓ

4.50. Compliment de resolucions i de mocions**COMPLIMENT DE LA MOCIÓ 21/IV DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA, SOBRE LA
POLÍTICA DE JOC**

ACORD DEL PLE

PLE DEL PARLAMENT

En la sessió plenària tinguda el dia 1 de juliol de 1994, d'acord amb el que disposa l'article 131.5 *in fine* del Reglament del Parlament, els grups parlamentaris han fixat llur posició en relació amb el compliment de la Moció 21/IV del Parlament de Catalunya, sobre la política de joc. Finalment, a sol·licitud del G. P. d'Iniciativa per Catalunya, el president del Parlament ha requerit el pronunciament de la cambra, la qual ha considerat que el Consell Executiu havia donat compliment a la damunt dita Moció.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 1994

El secretari tercer
Enric Castellnou i Alberch

El president del Parlament
Joaquim Xicoy i Bassegoda